

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 12.

Krainburg, den 12. Februar 1944.

4. Jahrgang

„Odpravite to blazno tolpo vlad v pregnanstvu“

Gorje narodom, ki so jih prevarali!

Izločitev emigrantov - Izdajstvo nad naščuvanimi

Berlin, 11. februarja. Kdo je kriv, da okstajajo evropske vlade v pregnanstvu, ki v Londonu trdijo, da zastopajo interese svojih držav? Tako vprašanje je videti nesmiselno in vendar se nam vrti, če pogledamo v začetku leta 1944. angleške liste in časopise in ugotovimo v njih neko sovražnost do teh vlad v pregnanstvu, ki mu manjka le malenkost, da bi se preobrnilo v odkrito sovražstvo. Nemčija res nima nobenega interesa na tem, da bi zagovarjala evropske emigrante pred Angleži, toda, da taka situacija sploh lahko nastane, zasluži, da se stvar natančneje preišče in postavi na srmatni steber.

Kako zmedeni so politični nazori, pričajo izvajanja britanskega časopisa »News Review«, ki svetuje Churchillovi vladi, da naj odpravi to blazno tolpo vlad v pregnanstvu.

To je sicer presenetljivo in bi se lahko smatralo za začetek političnega premisleka, ko izjavlja omenjeni časopis, da se ne sme smatrati begunske vlade za zastopnike njihovih narodov. Toda časopis hoče s svojo spremembo mnenja doseči nekaj popolnoma drugega. Hoče napraviti prosto pot novemu sleparstvu in drugemu mešetarskemu poslu z bistvom dotičnih narodov. Tokrat je po britanskem mnenju priporočljiva tudi osornejša govorica. V letih 1939. do 1941. je iskala britanska politika ovire, ki bi jih mogla postaviti na pot nemški težnji za redom v celotnem evropskem življenju.

Kako se je že glasil člen 3. v paktu medsebojne pomoči med Anglijo in Poljsko, sklenjenem in podpisanem 25. avgusta 1939. v Londonu? »Če bo kaka evropska sila poskušala izpodkopati neodvisnost ene izmed pogodbenih strank z gospodarskim prodorom ali na kak drug način, si bosta obe pogodbeni stranki vzajemno pomagali pri odporu proti takim poskusom«. Za pet let je bila ta pogodba sklenjena, torej bi potekla šele v avgustu tega leta, če bi se Anglija sploh še čutila k temu obvezano. Potem bi se morala uporabiti proti Sovjetski zvezi. Ali so se takrat spoznameli, da se naj enostransko nanaša na Nemčijo?

Na vsak način je postala takrat poljska vlada, tako kot vse druge, ki so morale pozneje iti v pregnanstvo, orodje britanske kraljevalne politike. Da so vse te vlade postale žrtve svoje lastne politike in da jih je

London še nadalje zlorabil za ščuvanje proti Nemčiji, prav res nima ničesar opraviti z nemško politiko in se mora neoporečno dati na rovaš Britancem. Mednarodno krivdo za obstoj, terjatve in zahteve za neodvisnost teh vlad v pregnanstvu ima samo London. Da se o tem dvomi, je pripisati razvoju v zadnjem času.

Churchill je prišel v razpor, iz katerega ga ne morejo osvoboditi še tako sprotne spletke. On je zastavil sebe in Anglijo za boljševiške zahteve in sedaj stoji boljševiki pred vrati in zahtevajo odkupnino. Oni se ne omeje na diplomatski tihi opomin, da naj izplačajo njihov blankoček, oni izkličejo svoje namere na ves glas, z. v. mednarodnih običajih presenetljivo odkritostjo in se vesele nad strahom prizadetih.

Casopis »Tribuna« se priključi in poziva pred vsem publicistiko, naj ne posega več v poljski konflikt in na vsak način naj ne zaplete vso stvar še bolj s »prostodušnim« opazovanjem. Napada časopis »Poljski«, menda po uradnem nalogu in to vseeno ali iz Moskve ali Downing Streeta. Nezaslišano je, da se lahko še na večer druge fronte ustvarja v notranjosti Anglije razpoloženje proti sovjetskemu zavezniku. Časopis je govoril o tem, kot ve povedati »Tribuna«, da so pomorile boljševiške tolpe nič manj kot 70.000 Poljakov v Belj »usijl«.

Oba časopisa razkrijeta v malem stolpcu ko brežno globoko zlaganost in popolno sebičnost ciljev britanske politike. Dokazujejo odvratnost Churchillove klike od dosedaj ohranjenega poštenega političnega vodstva, ki se samo po stoopni, ne pa po bistvu razlikuje od boljševiške propalosti.

Bojs tolpami v bosenskih gorah

znajda našim gorskim lovcem mnoge težavne naloge. Tukaj preprečkajo po »zasilni brvi« nek gorski potok. (PK.-Aufnahme: 44-Kriegsbericht Kemp, Sch., Z.)

Moskovska imperialistična politika na Balkanu

Zgodovinska razmotrivanja a. Spisal Friedrich Horstmann

Nameni Sovjetov v Evropi zavzemajo vedno bolj konkretne oblike. Če že Moskva popreje ni prikrivala svojih ekspanzijskih načrtov na kontinent in se je videl v podporanju glavarja tolpe Tita in podtalnem rovarjenju v vseh državah interes za Balkan, je z obravnavanjem o Poljski končno odpadla maska. »Pravda« je že dala Willkieju nedvoumen odgovor in odklonila vsako vmešavanje v, za sovjetsko pojmovanje, notranje zadeve glade na Baltske države, Finsko, Poljsko in Balkan.

Jugovzhodni Evropi se je zostril sluh. Z slovansko bratsko ljubeznijo, na katero so se zanašali in upali reakcionarni kot anarhistični krogi, ni torej nič. Na novo pobeljena panslaviistična misel je enaka hinavščina kot na primer ustoličenje moskovskega patriarha, objava nove ustave ali druge neslasičnosti političnega lava na kaline. Boljševiška Rusija ne namerava voditi proti slovanskim Poljakom nič manj imperialistično politiko kot carizem. Najsi bo caristični panslavizem ali boljševiške fraze o človečnosti, sredstva in smoter ostaneta ista: Na slovansko bratovsko srce trkajo, dokler ni prekoračen prag hiše. Na Jugovzhodu se še predobro spominjajo besed bivšega ministrskega predsednika Witteja, ki je nekoč z žaljivim naslovom označil Bolgare, Srbe in Rumune za slabokrščene Turke.

Po skušnjah v preteklosti južneevropski narodi tudi res nimajo vzroka, da bi si želeli gospostva Moskve. Zgodovina ruskega vpliva na Balkan nudi nešteto dokazov za dejstvo, da pomeni vsaka pomoč Rusije končno le vedno nek nadaljnji korak k obvladanju balkanskega prostora. Donavskim kneževinam Moldaviji in Vlaški je uspelo, kljub vojaški in diplomatski premoči osmanskega gospostva, polagoma

osvoboditi se izpod jarma polmeseca in po zaslugi narodovega poguma in politične spretnosti pomembnih knezov ohraniti oblastne pravice, ki so jih drugim narodom na Balkanu že zdavnaj odvzeli. V Jassyju in Bukarešti so mislili, da bodo našli pri carju zaslombo, toda kmalu je postalo očito, da zaveznikov ni zanimala osvoboditev Romunije, marveč pot po kopnem do Dardanel. Če je doseglo kulturno in gospodarsko življenje v kneževinah v 17. stoletju znatno višino, je temu sledil v 18. stoletju nagel padec. Postavljeni med carjevo in polmesec, sta postale igrače tuje politike. Kljub temu si je dala Rusija vsako pomoč, ki je bila večinoma le navidezna, drago plačati. V miru v Kuku-Kajnardžih (1774) je pomaknila carjeva svoje meje do Buga, v miru v Jassyju (1793) je dosegla Dnestr in na mirovnem sklepu v Bukarešti (1812) Pruth. »Priateljstvo« Rusije se je spremenilo v stalno politično breme. Svoje imperialistične cilje je prikrila z lepimi kretnjami in je sklenila n. pr. 1826. leta v Akkermanu s Turčijo tako zvani »Reglement«, ki naj bi izboljšal položaj kneževin, v resnici je pa zopet neugodno učinkoval. V rusko-turški vojni, ki je dve leti pozneje izbruhnila, so zasedle ruske čete Jassy in Bukarešto kot izhodne baze za svoje nadaljnje podvige na Balkanskem polotoku. V miru v Odrinu so prisodili Rusiji ustje Donave in Romuni so imeli dvomljivo čast, zreti v vzhodni sosed »zaščito romunskih kneževin«. Ni čudno da se niso sedaj obrnile vstaje samo proti Carigradu, marveč tudi proti Moskvi. Končno je Romunom le uspelo, po ruskem porazu v krimski vojni, doseči v pariškem miru (1856) teritorialen popravek. Da ni postala Romunija že takrat suverena, je v bistvu pripisati nastopu Anglije kot partnerja Turčije. Tudi od Rusije zahtevani odstop Aleksandra Cuza in skupno rusko-turško prizadevanje, končno le niso mogli preprečiti ustanovitve kraljevine Romunije.

Drugi jugovzhodni narodi Evrope niso nič manj občutili v teku stoletij rusko pest. Stalinske poslanice na balkanske tovariše za ustanovitev enotne fronte svetovnega proletariata so danes prav tako malo namenjene svobodi narodov kot poziv Petra Velikega iz leta 1711. v neki poslanici »na vse politično usmerjene kroge v Srbiji, Slavoniji, Macedoniji, Bosni in Hercegovini k veliki osvobodilni vojni za vero«. Srbija je kot najljubša prijateljica nekdanje in današnje Moskve nima več vzroka, da bi poslušala parole iz vzhodnih step, kot je to srbski ministrski predsednik general Nedić v zadnjem času večkrat poudaril. Ze leta 1808. je naznačil prvi caristični agent v Belgradu smernice ruske politike v Srbiji in rekel, da mora Rusija kot edini vladar uveljaviti svoj vpliv na Srbijo in ji pomagati, če bi se zapletla v kakšno vojno. Rusiji je bilo pri tem vseeno, ali padajo v pravovernem zasledovanju te politike kraljevske glave, ali če se morajo netiti narodne vstaje. Mihael in Aleksander Obrenovići nista bila umorjena brez sodelovanja Rusije v korist rusko usmerjene dinastije Karadjordjevičev. Tudi nikakor ni bil samo slučaj, da je opazoval strašni umor kralja Aleksandra Obrenovića in Drage Mašin 11. julija 1903. l. caristični poslanik Carikov iz svojega okna, ležečega nasproti konaku, ne da bi ganil s prstom, pa čeprav je bil car Nikolaj II. tri leta poprej poročna priča srbskemu kraljevskemu paru. Vsak potkus

Očiščevalni boji v prostoru pri Apriliji

Ponovni sovjetski prodorni poskusi spodleteli - Podmornice potopile 62.000 brt

Oberkommando der Wehrmacht je dne 10. februarja objavilo:

Na vzhodni fronti so v hudih bojih ob južnem odporu naših čet tudi večeraj spodleteli močni sovražni napadi in ponovni prodorni poskusi Sovjetov zapadno od Nikopola, južno od Krivojroga, v prostoru zapadno od Cerkasov, vzhodno od Zaškova, južno od Berezine, na bojišču pri Vitebsku, severno od Nevla in v prostoru med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom. Število v prostoru pri Zaškovu dne 8. februarja odstreljenih oklopnjakov in jurišnih topov se je od 58 zvišalo na 113. Ob žilavem krajevnem boju nem delovanju v prostoru Polonoje—Luck je nek konjiški odred s pogumnim sunkom razbil več sovražnih stotnij. Med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom so se naši odredi, da skrajšajo fronto, v nekaterih odsekih odstavili, kakor jim je bilo ukazano.

Pri trdih obrambnih bojih južno od Leningrada se je posebno izkazala divizija protiletalskega topništva zračnega orožja, ki ji poveljuje Generalleutnant Luczny. Sestrelila je v razdobju od 14. januarja do 7. februarja 105 sovražnih letal in uničila tekem treh tednov 111 sovjetskih oklopnjakov.

V prostoru pri Apriliji so ves dan trajali hudi boji. Osvojeno ozemlje smo očistili od britanskih odpornih gnezdi. Napad sovražnih oklopnjakov na Aprilijo je razbil ogenj našega topništva. Pri tem je bilo uničenih 17 oklopnjakov. Naše zračno orožje je v prete-

kli noči z dobrim uspehom napadlo sovražni kova stanovališča čet pri Anziu.

Na južni fronti so ameriške skupine s podporo najmočnejšega topniškega ognja severozapadno od Cassina podnevi nadaljevale s svojimi poskusi, predreti našo fronto. V srditih bojih so bile zavrnjene pred nemškimi položaji. Na ostali fronti je razen krajevnega bojnega delovanja potekel dan mirno.

Nekaj sovražnih letal je dne 9. februarja in v minuli noči odvrlo bombe na kraje v Zapadni Nemčiji. V času od 1. do 10. februarja so pomorske boje sile, protiletalsko topništvo trgovskih ladij in protiletalsko topništvo vojne mornarice sestrelile 23 sovražnih letal, večinoma štirimotorne bombnike.

Nemške podmornice so v Severnem Atlantiku in v Indijskem oceanu potopile devet ladij z 62.000 brt in torpedirale še eno nadaljnjo.

Zopet odbiti močni sovjetski napadi

73 oklopnjakov odstreljenih - Uničenih 31 bombnikov pri Frankfurtu a. Main

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. februarja objavilo:

Navdane po zgledni bojevitosti, so naše čete v hudih obrambnih bojih pri Nikopolu, zapadno od Cerkasov, vzhodno od Zaškova, južno od Berezine, južno in zapadno od Ilmenskega jezera ter v prostoru pri Lugi zavrnile močne boljševiške napade in prodorne poskuse ter odpravile ali zajezile krajevne vdore. Mostišče pri Nikopolu je bilo po skrbnem ničenju vseh vojaških in vojnogospodarskih naprav po ukazu izpraznjeno. Vzhodno od Zaškova smo v obrambi in nasprotnem napadu uničili 58 sovražnih oklopnjakov, južno od Berezine, kjer so boljševiki napadli s formacijami kaznjencev, pa odstrelili 15 nadaljnjih oklopnjakov. V prostoru pri Vitebsku so se boljševiki po hudih zgubah zadnjih dni omejili na slabše posamezne napade, ki smo jih razbili v združenem ognju.

V trdih obrambnih bojih med Pripjetom in Berezino sta se odlično izkazale pod vodstvom Generala der Artillerie Weidlinga bojujoča se 36. in 134. pehotna divizija pod imetnikom Eichenlauba Oberstom Conradjem in Generalleutnantom Schlemmerjem.

V mostišču pri Nettunu smo kljub trdo-

vratnemu britanskemu odporu preložili svoje položaje za neke kilometre naprej in pripeljali sedem sto ujetnikov. Zavrnilo smo nemce, po oklopnjaki in ladijskem topništvu podprte sovražnikove nasprotno napade. Boji še trajajo.

Naše zračno orožje je z zadetki v polno naredilo sovražne baterije pri Apriliji ne sposobne za boj, porušilo več materialnih skladišč in uničilo šest sovražnih letal. Proti sovražnim razkladanjem v mostišču so se učinkovito bojevala bojna letala in težke baterije.

Na južni fronti so zopet oživel boji v odseku Cassino-Terele. Številni sovražni sunki so tu ostali brez uspeha.

Skupine severnoameriških bombnikov so dne 8. februarja v opoldanskih urah izvršile ponoven zastraševalen napad na kraje v Zapadni Nemčiji, zlasti so bila težko zadeta stanovanjska ozemlja mesta Frankfurt a. Main. Prebivalstvo je imelo zgube. Sile zračne obrambe so kljub neugodnim obrambnim prilikam uničile 31 sovražnih letal, večinoma štirimotornih bombnikov.

Doslej najvišji uspeh

Berlin, 11. februarja. Mišna zbirka na 3. darivno nedeljo Kriegs-WHW 1943/44, ki se je vršila 9. januarja, je imela od vseh darivnih nedelj doslej najvišji uspeh. Po trenutnih ugotovitvah znaša 60.241.081,27 Reichsmark. Pri isti zbirki v prejšnjem letu je bilo zbranih 43.978.383,63 RM. S tem se zaznamuje porast uspeha za 16.262.497,64 RM t. j. 31 odstotkov.

Švedi o zločinu nad ladjo „Wiril“

Stockholm, 11. februarja. Stockholmske večerne časopisne izdaje prinašajo v debelem tisku poročila o bombardiranju švedske ladje Rdečega križa »Wiril«. Švedska uradna mesta še niso podala nikakega komentarja k najnovejšemu prestopku anglo-amerikanskih zračnih zločincev.

oslonitve na red na severu je Rusija preprečila. Pašić, gonilna sila srbske radikalne stranke, je prevzel leta 1903. vodstvo zunanje politike dinastije Karadjordjevičev. Zarotniki iz leta 1903. so tudi pripravljali umor v Sarajevu. Rusija je zagotovila Srbiji svojo podporo proti Avstro-Ogrski. Ustanovitev velikosrbske države po svetovni vojni pa ni bila v blagoslov niti številnim narodom države SHS niti Srbiji sami. Poizkus Cvetkovičeve vlade, očuvati svojo državo pred vojnimi strahotami in jo včleniti v evropske sile reda, s pristopom k trozvezi sil (27. marca 1941.), se je razbil radi sovjetsko-britsko-amerikanske zarotniške politike. Danes je srbski narod notranje raztrgan. Vzdihuje pod terorjem Titovih tolp. Toda videti je, kot da prihaja skozi grozo in bedo končno k spoznanju, da morejo biti stalen mir in zavarovanje neke stalne blaginje ter nekega močnega notranjega reda zavajeni le po Nemčiji, kot najmočnejši evropski sili.

Bolgarijo veže globoko prijateljstvo z Nemčijo, kateri se ima zahvaliti za izpolnitev svojih zahtev po ozemlju. Krivava vez ruskega vmešavanja v notranje bolgarske zadeve od odstranitve kneza Aleksandra Batemberskega 21. avgusta 1881. pa do umorov bolgarskih politikov v novjšem času kaže na krivdo Moskve v zmedah na Balkanu. Četudi so se Rusi in Bolgari borili skupno proti Turkom, intrigantska igra Kremlja je preprečila vsak temeljit bolgarski uspeh. Tudi tu je bila Rusija naklonjena prostoru nikoli pa narodu.

Hrvatska zelo trpi pod bremenom borb s tolpami v gorah te mlade države. Italijansko izdajstvo hrvaškega naroda je zapustilo globoke brazgotine. Mnogo časa je potrebno, da to zaceli. Strahovlada v delih Bosne in Hercegovine je dala predokus o razmerah, ki bi čakale hrvaški narod, če bi zmagali zavezniki, to se pravi Moskva. Prav tako so našli Sovjeti pomočnike za svojo prevratno politiko v Crni gori, Albaniji in Grčiji. Anglija je že zdavnaj zgubila svoj vpliv. Njeno sramotno vedenje proti poljski vladi v pregnanstvu, bivšemu kralju Petru in grškemu kralju Juriju, ki so žrtvovali svoje narode britanskim interesom, so doprinesli svoje k »somraku malikov«.

Veliki cilji se morajo odkupiti s težkimi žrtvami. To je že tisočletna usoda človeštva. Je istočasno zakon zgodovine. Obrisi nove Evrope se pričnejo oblikovati. V bolečinah vojne je rojena Jugovzhodna Evropa, dosedaj celinski sod za smodnik, bo v njej važna komponenta evropskega gospodarstva.

Kaj pravi sovražnik?

Izpovedi lepe duše

Churchill v svoji knjigi »Svetovna kriza«: »Rusija, ki se je sama izločila iz občestva ljudi, pridiga z od lakote in askeze otrplimi ušnicami svojo filozofijo sovražstva in smrti.« Telegram Churchilla 20. januarja 1927 na Mussolinija: »Prepričan sem, da bi stal, če bi bil jaz Italijan, od začetka do konca z vsem srcem pri Vašem zmagoslavju boju proti zverinskim cilju leninizma na Vaši strani.«

Churchill: »Za na Rusijo meječe dežele ni komunizem samo neko mnenje, marveč kratkoročno sovražništvo.«

Churchill 1940: »Vsak moč lahko vidi, kako boljševizem okuži in izvoti dušo naroda. Suženstvo boljševizma je hujše kot smrt.«

Ali bi bilo danes Churchill nerodno, če bi se ga spomnilo na te izreke? Gotovo ne; kajti v neki izmed njegovih knjig stoji: »Nisem vedel, da je sleparija lahko tako uspešno sredstvo politike.«

Angleško strupeno agitacijo vodijo po navodilih tega Churchilla. Ali je sploh kakšen normalen človek, ki naseda temu lažniku?

Usoda kmetice Milke Martonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARL OTTO ZOTTMANN · COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

Stara žena je odprla in mi dala vstopiti. Ker sem se soplehala, me je vprašala, če me kdo zasleduje. Pokimala sem, in ona se je prekrizala. »Potem ta hiša ne bo dobra zate«, je rekla, »kajti tukaj stanuje eden izmed poveljnikov, gospod Pijade iz Beograda«. Če je že tukaj, sem hotela vedeti, in ona je odgovorila: »Da, tam gori sedi s svojimi tovariši.« Zahtevala sem, naj me povede k njemu. Starica me je prestrašeno pogledala, kakor da zdva na mojem duševnem stanju. »On ti ne bo pomagal«, je mrmrala na stopnicah, ko mi je svetila navzgor.

Potrkal sem in vstopila v lahno parfimirano sobo, v kateri je visel dim nešteti cigaret pod svetilko. Trije meje so sedeli okrog miz in pili liker črešnjec, ki je bil očividno pripravljen v hiši sami, kajti zraven njih so stali majhni krožniki s srebrnimi žlicami, na katerih so ležale rdeče črešnje, ki so se še svetile od alkohola.

»No sodružica Milka, kaj te vodi še ta večer k meni?« me je vprašal Jankl, ne da bi pogledal kviku. V prvem hipu nisem vedela nič povedati, toda naenkrat je odrinil stol nazaj in se smejal: »Že vem«, je vzkliknil. »Ti prideš k meni zaradi tiste zgodbe neumnega mladika Ah, pusti to. On je mrtev. Bila bi to lahko opravila, ne da bi vzbujala pozornost.«

»Ko bi bila vedela, kako bo prišlo«, sem rekla s čisto obupanim glasom.

»No prisedi malo k nam«, me je pogovarjal. »Daj ji kozarec, Božko, in nekaj črešenj, da se bo spet ohranila.«

Dobila sem kozarec cherryja iz kristalne karafe in velik kup črešenj na moj krožnik. Sladke so bile in mi šle v slast; bile so tako polne ognja, kakor da bi jih bilo v peklju po-

Še nadalje hudi obrambni boji na Vzhodu

Dojmljivi obrambni uspehi - 192 sovražnih letal uničenih v enem tednu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. februarja objavilo:

Vzhodna fronta je bila tudi včeraj vzhodno od Zaškova, južno od Berežine in pri Vitebsku v znamenju hudih obrambnih bojev, med katerimi so ob odločnem odporu naših čet spodleteli vsi sovjetski prodorni poskusi. V prostoru pri Zaškovu, kjer smo včeraj uničili 17 oklopnjakov, trdi boji še trajajo. Tudi zapadno od Ilmenskega jezera in severno od Luge smo v protisunkih in srditih bojih od moža do moža zavrtili po oklopnjakih in bojnih letalih podprte napade boljševikov. Severno od Nevla, v prostoru zapadno od Luge in pri Narvi so lastna napadna podvzletja imela uspehe in mestoma zboljšala fronto. V času od 1. do 7. februarja smo uničili na vzhodni fronti 192 sovražnih letal, a imeli samo 17 lastnih zgub.

Na frontah mostišča pri Nettunu je bilo včeraj le malo bojnega delovanja. Razbili smo napad nekega bataljona in uničili pri tem tri oklopnjake. V večernih urah je neka za boj krepka udarna četa izvršila kljub deloma žilavemu sovražnemu odporu krajevna zboljšanja položaja v prostoru pri Aprilji. Daljnostrelno topništvo je znova učinkovito obstreljevalo zbiranja ladij in razklada-

nja pri Nettunu. Neko prevozno ladjo je z obstreljevanjem zažgalo. Tudi zračno orožje je podnevi in ponoči učinkovito napadlo razkladanja v pristaniščih Nettuno in Anzio. Zažgalo je več velikih skladišč gorilne snovi in trajno poškodovalo pristaniške naprave. Pogodilo je z bombami in težko poškodovalo štiri trgovske ladje s 14.000 bnt.

Na južni fronti je trajal sovražni pritisk severozapadno od Cassina, ne da bi pri tem prišlo do večjih bojnih dejanj. Razložili smo sovražne pregrupacije, ki so v zvezi z visokimi zgubami zadnjih dni.

V trdih večdnevih obrambnih bojih severozapadno od Cassina se je posebno odlikovala 44. Reichsgrenadierdivision »Hoch und Deutschmeister«, ki jo vodi Generalleutnant Franek, s podrejenim bataljonom 8. motor. grenadirskega polka in neko bojno skupino, ki jo vodi Oberst Baade.

Nekaj sovražnih letal je 7. februarja v opoldanskih urah z obstreljevanjem zažgalo v lučki Chios ležečo ladjo »Wiril« švedskega Rdečega križa.

V pretekli noči je nekaj sovražnih letal odvrlo bombe na kraje v Zapadni in Jugozapadni Nemčiji.

Začasna sovjetska meja: Stettin-Praga-Trst

Ameriški časnikar razkrije Stalinsve načrte - Evropa po ameriskem vzorcu

Bern, 11. februarja. Ekspanzijske načrte boljševikov potrjuje na senzacionalen način londonski dopisnik »New York Timesa«. Na mesto že davno opuščenih angleških načrtov, ustvariti iz držav v Vzhodni Evropi »zaščitni pas«, postavlja »obratni Cordon sanitaire«. Meja tega sovjetskega kordona naj bi potekala na črti Stettin-Praga-Trst. Po tem ne zahteva Moskva samo cel Balkan, marveč tudi še celotni Nemški Vzhod, da bi tako dobila bazo za popolno obvladanje in nasilno ukončitev cele Evrope.

Kot nedavno »Observers«, potrjuje tudi londonski dopisnik »New York Timesa«, da smatrajo Sovjeti »sovjetsko-češko-slovaško pogodbu«, ki so jo sklenili z Benešem le za politično zvižalo in da so odločeni, če bi se zato nudila prilika, ne oziraje se na v njej določene obljube priključiti Čehoslovaško Moskvi v obliki sovjetske republike.

Za anglo-amerikanski imperializem je vojna v Evropi še vedno na dveh frontah v teku. Njegove armade korakajo namreč istočasno proti Hitlerju in revoluciji. Čim uspešnejša postaja situacija Anglo-Amerikancev, tem jasneje se spozna, katerega od teh dveh sovražnikov se ti samogospodovalni, tako zvani branitelji svobode najbolj boje. To ugotavlja angleški tednik »New Leaders«. List orisuje bodočnost Evrope, kakšna bo, »osrečena po anglo-amerikanski svobod«. Ta svoboda pomeni razcepitev evropske celine v 35 več ali manj malih držav in sicer prav tako, kot bi ležale 1939. l. ob nogah newyorškemu Wall Streetu. Za sedaj padajo čez Evropo sence dolarske plutokracije, ki hoče pribiti kontinent »na križ iz zlata«. Z groznim odobravanjem bi prišli zastopniki newyorške borze po zmagi v Evropo, da bi »naredili iz starega kontinenta, h kateremu spada tudi Anglija, drugo Južno Ameriko«.

Tako je poskrbljeno za bodočnost Evrope, zaključijo britanski tednik, v kolikor bi imeli Anglo-Amerikanci uspeh s svojo invazijo. Potem bi obstajala še samo ena alternativa: sovjetsko-amerikanska vojna.

Po poročilu newyorškega dopisnika »Sven-

ska Dagbladet« mislijo v Zedinjenih državah, da namerava Sovjetska Rusija izgraditi silno interesno sfero od Vzhodnega Ledenege morja do Egejskega morja. Nekateri politični opazovalci v Ameriki gredo še dalje in govore o možnosti, da se ne začne sovjetskoruske interesne sfere na severu na Vzhodnem morju, marveč na Atlantiku.

Po tem švedskem poročilu sodeč so se menda v Zedinjenih državah popolnoma sporazumeli z boljševiško lakomnostjo po moči. Če bo Stalin še tako daleč razpel sovjetske interesne sfere, pri tem mu ne bo delal težko niti London niti Washington. Če so si le na Švedskem, kjer ta vprašanja samo suhoparno zabeležijo, v svesti, kaj bi pomenilo uresničenje teh boljševiških ekspanzijskih želja za Skandinavijo? Ali je poročilo »Svenska Dagblada« znamenje za to, da se na Švedskem svita?

Konec Anglije kot industrijske države

Stockholm, 11. februarja. »Prepričan sem o tem, da se Anglija po vojni ne bo mogla opomoči in se ne bo opomogla kot industrijska država«, je po londonskem poročilu »Svenska Dagbladet« v torek izjavil angleški prošt Inge v nekem govoru v londonski Ruskin-Society. Zastopal je mnenje, da je končana epoha angleške zgodovine, v kateri je bila Anglija bogata in mogočna, in da bo Anglija padla nazaj naravnost v predindustrijski stadij s prebivalstvom približno 20 milijonov ljudi. To prebivalstvo se bo sestavljalo večinoma iz kmetov in v mestih iz malih trgovcev.

Po poročilih angleških časopisov se v Egiptu stalno slabša prehrana. Zdravnik nekega obrata v Aleksandriji je ugotovil, da se je zdravstveno stanje egiptčanskih delavcev v zadnjih mesecih znatno poslabšalo. Številna obolenja v želodcu in v črevesju vzbujajo posebno pozornost.

v našem žepu, in niti ne bo treba pušk za vse moške. Moramo požgati, toda to moramo napraviti modro tako, da storijo to drugi za nas: zgrabimo vojaštvo v vas, streljamo in zbežimo. Vojski, ki nas ne bodo našli, naj mislijo, da so bili to ljudje iz vasi, in začeli bodo tukaj z akcijo povračila.

Če oni ne požgejo hiš, preoblečemo mi skupino naših v cunje in jo pošljemo tja. Morajo se izdajati za razbojnike in ubiti nekaj žen, prižgati hiše in napraviti veliko zla. Na znak privremo potem mi in jih poskušamo vloviti. Med tem so oni že pobegnili, toda prebivalstvo smatra nas za svoje rešilce. Tisti, ki nimajo več ne hiše ne hleva, ki niso več lastniki nobene živine, se nam bodo hitro pridružili, ker jim lahko pod roko veliko obljubimo. Druge moramo pridobiti s predavanji ali igrokazi. Morali nam bodo dati vsaj enega rodbinskega člana; najbolje, najstarejšega sina. Tako bomo izvršili veliko napredov v tej pokrajini in vojaštvo vedno znova dražili, tako da bo končno streslo svojo besnost nad vami. Tako bomo postopali polagoma v vseh pokrajinah.

Najvažnejše pri tem je poročevalna služba. Moramo natanko zvedeti, kje je vojaštvo, koliko ga je tam, kam se premika, da lahko po tem primerno ukrenemo. Duša te poročevalne službe so naši brzi sili. Ti morajo biti fanatični borci, ki nimajo ničesar drugega ko upanje v našo zmago. Samo nemanici so dovolj neustrašeni, vojskovati se v tolpah, kajti njim se ni treba bati, da bi kaj zgubili. Ti morajo polagoma ustvarjati vojsko proletariata, kakršno potrebujemo za naše vojskovanje.

Kmetje s kmetijo in ognjiščem, delavci z mezdno in kruhom nam čisto nič ne koristijo. Moramo jih razlastiti, da začno sovražiti tiste, ki kaj imajo, in podpirati to sovražstvo, da žari. Potem boste videli ogenj, ki lahko tali te gore.

Samo nesrečni postanejo komunisti, zato moramo sejati nesrečo, ponesti obup v množice, jahati skozi doline po stiski in bedi,

ZRCALO ČASA

Kot poročajo iz Vatikana, je prekoračila škoda, ki so jo povzročili anglo-amerikanski teroristični napadi na italijanske cerkve in samostane že samo na cerkvenem premoženju vsoto 10 milijard lir.

V Italiji se je sedaj vzpostavilo republikansko-fašistično letalstvo, da izpolni svoje bodoče naloge. Na nekem severnoitalijanskem letališču so v nedeljo zjutraj blagoslovili zastavo novo stvarjene enote in letalci so prisegli republiku.

Finska zveza sobojevnikov iz okrožja Helsinki je po silnem zračnem napadu, ki je bil izvršen na finko glavno mesto, dala na razpolago za takojšnjo pomoč po bombah oškodovanim vojaškim družinam pol milijona finskih mark.

Nov davčni zakon, o katerem razpravljajo na kongresu Zedinjenih držav predvideva zvišanje davkov do skupne vsote dveh milijard dolarjev.

3.000 delavcev Fordovih montažnih delavnic v Edgewater (USA) je začelo s stavko.

Zarotniško gnezdo so odkrili v kolegu St. Paul v Rimu. Uradniki so tam zajeli generala prejšnje vojske Montija in štiri druge visoke častnike, 9 židov, 2 policijska častnika in večje število mlajših ljudi. Zaplenili so štiri avtomobile, 300 avtomobilskih koles in 6000 litrov bencina.

V francoske mladinske delovne tabore so vpoklicali vse moške državljane, ki so rojeni med 1. januarjem in 31. majem 1924. kot je razvidno iz neke odredbe ministrstva za javna dela.

O bojih v Južni Italiji piše posebni dopisnik »Daily Telegrapha«, da so to posli, ki so za zaveznike strašni in zvezani s težkimi zgubami. Sploh ni mogoče oceniti, koliko Amerikancev je v borbah za njeno posest zgubilo življenje. Nemci se bore kot obsedeni.

General Giraud je dospel v Francosko Maroko. Potovanje je v zvezi z marokanskimi vstajami, ki so izbruhnile v krajih Rabat, Sale, Marakeš, Fez in Meknes. Anglo-amerikanske zasedbene oblasti so radi teh nemirov zelo vznemirjene in zahtevajo od alžirskega komiteja odločne protiukrepe in nastop gaullističnih čet. Bati se je nadaljnjih uporov.

Večina izmed 36 livarn v področju Chicaga, v katerih izdelujejo sivo kovno železo za vojni material je ustavila v ponedeljek delo, kot poroča Reuter, ker je osebe radi mezd-nih sporov prišlo v spor s tamošnjim oddelkom zveznega poravnalnega urada.

Ministrstvo mornarice Zedinjenih držav javlja, da se nista vrnila doslej je patrolne vožnje dve ameriški podmornici »Ciscos« in »S 44« in se domneva, da sta zgubljeni.

Bolgarski minister za notranje zadeve Christoff je govoril v Gabrovem velikem krogu delavcev in kmetov in pri tem pozval Belgare, naj verujejo v zmago lasne stvari. Bolgarija izvaža zvesto svojo zavezniško politiko z Nemčijo. Država mora napeti vse sile do zmage držav, ki se bojujejo za pravico.

Kakor poroča Domei, nameravajo pristojne japonske oblasti predložiti Vatikanu izčrpano poročilo o nečloveškem obstreljevanju inozemskih misijonarjev po zračnih bojnih silah Zedinjenih držav dne 6. februarja pred Vatikom na Novi Gvineji.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitman. — Hauptverfasser: Friedrich Horstmann. Zurecht ist Anzeigen-Nr. 1. 1. 1. 1.

imaoč v naših žepih glad in skrb: teh hočemo nasipati celo pičlem, da bodo nehali peti, in rožnim grmom, da bodo pozabili cvetsti. Mi smo smrtni sovražniki pogrnjenih miz, miru in reda. Zivotali bomo kakor jezdec apokalipse, da bomo napravili to deželo zrelo za naš čas.

Čim dalj je govoril, tem grozljivejši je postal. Skoraj je bilo videti, kakor da ne govori on, ampak da je v njem duh, ki iz njegovih ust kriči na nas. Sedeli smo in poslušali z odprtimi usti, s tresočimi rokami krčevito držeč sedeže stolov, mi brezdomci in nemanici.

Da, vsi naj bodo tako majhni, tako revni, kakor sem bila danes jaz! Javkajo naj za gorisrče, za vrelce, za razpočeno streho nad glavjo. Plameni, ki so bili plesali na mojem jeziku, so liki peklenski požar izbruhnili iz mojega srca in videla sem, kako se je njegov odsev dvigal proti oknom v nebo in od tod žareč napadel zaselja in vasi, trgo in mesta in da se je v njem zažugilo vse: otroški smeh, vriskanje mater, ponos trgovcev in obrtnikov, mir namestečencev, varnost delavcev, kmete za plugom in neskončne živinske črede, da so celo doline in gore brez usmiljenja in gole kakor nemi Kras, z izsušenimi očmi svojih jezer, usahljeni toki solza svojih potokov in jezer pod tem ognjenim svitom na vekomaj zgubile svojo rodovitnost.

Prihodnji dan sem se znašla v majheni čumnati in nisem več vedela, kaj se je bilo zgodilo z menoj. Vsak posamezni las me je bolel. Tu sem vedela, da sem bila pristopila bratovščini smrti, katere bakljonosilka sem morala biti v vsej bodočnosti svojega mladega življenja, čeprav sem hrepelala po vrtu z breskvami in sončnicami. Zdaj sem morala teči do konca svojih dni in pričati o ognju in krvi, s katerima so moji bratje hoteli izbrisati blaginjo in lastnino.

(Dalje prihodnjik)

Deutsche Erfinder in der Entscheidungsfront

Die ersten Träger des Dr.-Fritz-Todt-Preises — Kundgebung in einem Berliner Rüstungsbetrieb

Die ersten Preisträger

Berlin, 11. Februar. Reichsminister für Rüstung und Kriegsproduktion, Speer, führte in seiner Rede zur erstmaligen Verleihung des Dr.-Fritz-Todt-Preises u. a. aus:

Im fünften Kriegsjahr müßten alle irgendwie verfügbaren Reserven für die bevorstehenden Entscheidungskämpfe eingesetzt werden. Dank dem trotz aller feindlichen Terrorangriffe und sonstigen Schwierigkeiten günstigen Stand unserer Rüstung, der in erster Linie der vorbildlichen Haltung des deutschen Arbeiters und der deutschen Betriebsführung, die insbesondere in den von Bombenangriffen heimgesuchten Städten wahrhaft Vorbildliches leistet, zu danken sei, seien hierfür auch rüstungsmäßig die notwendigen Voraussetzungen vorhanden. Besonderer Dank gebührt dabei auch den deutschen Wissenschaftlern, denen wir auf dem Gebiet der Rüstung viel Neues zu verdanken haben.

Der Minister verwies dann auf die vom Reichsmarschall erlassene Verordnung über die Behandlung von Erfindungen von Gefolgsmittgliedern und auf die Maßnahmen, denen zufolge die aus einem Betrieb erwachsenen brauchbaren Verbesserungsvorschläge der Allgemeinheit zur Verfügung gestellt werden können.

„Die Bestrebungen, die Frontkämpfer an der Gestaltung und Entwicklung unmittelbar zu beteiligen, haben sich als durchaus erfolgreich erwiesen. Zahlreiche, z. T. wertvollste Anregungen haben zur Weiterentwicklung unserer Waffentechnik oft entscheidend beigetragen; durch diese Einrichtungen und Maßnahmen sei eine bisher als erreichte totale Mobilisierung auch auf geistigem und schöpferischem Gebiet vollzogen worden.“

„Gewissermaßen als Krönung all dieser Maßnahmen hat der Führer mit dem heutigen Tag verfügt, daß besondere erfinderische Leistungen künftighin eine sichtbare Anerkennung finden sollen. Der Führer Adolf Hitler stiftete zu diesem Zweck den Dr.-Fritz-Todt-Preis.“

Der Führer hat den Dr.-Fritz-Todt-Preis der 1. Stufe folgenden Erfindern verliehen:

1. Dem Ob.-Ing. August Coenders aus Krefeld, der sich als Erfinder und Konstrukteur besondere Verdienste um die Munitionsentwicklung erworben hat.

2. und 3. Dem Dr. Ing. Karl Daewes aus Köln und dem Dr. Ing. Walter Eichholz aus Lüneburg, die sich auf dem Gebiet der Eisengewinnung besonders verdient gemacht haben. In gemeinsamer Forschung werteten sie praktische Erfahrungen wissenschaftlich aus.

4. Dem Gen.-Major Dr. Ing. Uto Gallwitz aus Reichenbach im Emmental, der am 31. März 1943 an der Spitze seines Regiments im Osten gefallen ist. General Gallwitz war Soldat und Wissenschaftler zugleich. Er hat maßgebliche Beiträge auf dem Gebiet der Pulverentwicklung geliefert und diese wissenschaftlich niedergelegt sowie praktisch erprobt. Sein Einsatz und seine Verdienste wurden vom Führer nach seinem Heldentod durch die rückwirkende Beförderung zum Generalmajor gewürdigt.

5. Dem Dr. Ing. Georg Güllner aus Tangermünde, der sich besondere Verdienste auf dem Gebiet der Nachrichtentechnik, auf dem er seit länger Zeit als Praktiker und Forscher mit großem Erfolg tätig ist, erworben hat.

6. Dem Prof. Dr. Karl Kuppfmüller aus Nürnberg, der, zugleich jahrzehntelange Praxis in der Industrie besitzt, auf einem wichtigen Gebiet der Waffenfertigung entscheidende Verbesserungen entwickelt hat.

7. Dem Dr. Ing. Franz Pölzger aus Holzheim bei Leonding, Gau Oberdonau, dem es in langjährigen und schwierigen Versuchen gelungen

Der Führer-Erlaß zur Stiftung des Dr.-Fritz-Todt-Preises

Führerhauptquartier, 8. Februar. Der Führer hat folgende Verfügung erlassen: Ich verfüge: Besondere erfinderische Leistungen sollen künftig als Ausdruck der Schöpferkraft des deutschen Volkes eine sichtbare Anerkennung finden. Ich stiftete deshalb den Dr.-Fritz-Todt-Preis.

Der Dr.-Fritz-Todt-Preis wird an Deutsche für erfinderische Leistungen verliehen, die für die Volksgemeinschaft von hervorragender Bedeutung sind wegen der durch sie erzielten Verbesserung an Waffen, Munition und Wehrmachtgerät sowie wegen der erreichten Einsparung an Arbeitskräften, Rohstoffen und Energie. Dabei werden vornehmlich das Ausmaß der erfinderischen Leistung, der persönliche Einsatz des Auszeichnenden und der Wert der Erfindung für Wehrmacht und Wirtschaft berücksichtigt.

Der Dr.-Fritz-Todt-Preis wird in Form einer Ehrennadel in Gold, Silber oder Stahl in Verbindung mit einer Urkunde und einem Wertpreis verliehen.

Die goldene Ehrennadel verleihe ich auf gemeinsamen Vorschlag des Leiters der Deutschen Arbeitsfront und des Leiters des Hauptamtes für Technik der NSDAP.

Die Ehrennadel in Silber und Stahl verleihe ich der zuständige Gauleiter auf gemeinsamen Vorschlag des Gauobmannes der Deutschen Arbeitsfront und des Gauamtsleiters für Technik der NSDAP.

Die Verleihung der Preise erfolgt in der Regel am 4. September, dem Geburtstag, und am 8. Februar, dem Todestag des Reichsministers Dr. Todt.

Durchführungsbestimmungen erlassen gemeinsam der Leiter der Deutschen Arbeitsfront und der Leiter des Hauptamtes für Technik der NSDAP im Einvernehmen mit dem Leiter der Parteikanzlei.

ist, neue Erkenntnisse der Stahlverwertung in die Praxis umzusetzen.

8. Dem Dr. Ing. Ernst Ruska aus Heidelberg, der in langwierigen wissenschaftlichen Versuchsreihen auf dem Gebiet der Grundlagenforschung wichtige Erkenntnisse für die Chemie, Biologie,

Medizin und allgemeine Technik erschlossen hat.

Nach einer Würdigung der Leistungen Dr. Fritz Todts schloß Minister Speer mit einem besonderen Dank an den Führer dafür, daß der Führer dem vom ihm gestifteten Preis für hervorragende erfinderische Leistungen den Namen des größten deutschen Technikers „Fritz Todt“ gegeben hat.

London überprüft seine „Nettuno-Erfahrungen“

Diskussionen über den bedrohten Brückenkopf — Belastungsprobe steht erst bevor

Lw. Stockholm, 11. Februar. (Eigenbericht.) Die Engländer melden aus dem Anzio-Brückenkopf weitere „Konsolidierung“ ihrer Stellungen in Erwartung einer nach ihrer Auffassung erst kommenden großen Belastungsprobe, für die in aller Hast weitere Verstärkungen herangeführt werden sollen. Neue amerikanische Berichte aus dem Hauptquartier der Verbündeten bestätigen die Frontmeldungen vom Vortage über sehr große Heftigkeit des deutschen Artilleriefeuers, verbunden mit lebhafter Luftaktivität gegen den Brückenkopf. Die Wirkung der Beschießung kann man sich vorstellen an Hand folgenden Satzes aus dem Bericht der „Associated-Press“: Die deutsche Artillerie hat vorteilhafte Positionen inne, von denen aus die Stellungen der Verbündeten vollständig eingesehen werden können.

In London wurde, amerikanischen Agenturen zufolge, von englisch-amerikanischer Militärseite nunmehr bestätigt, daß mit dem Landungsunternehmen von Nettuno nicht alles so glatt gegangen sei, wie man gehofft habe. Nicht die Deutschen seien zum Wanken gebracht worden, sondern der Brückenkopf werde nun deutscherseits bedroht. Den Alliierten sei es nicht gelungen, Kontakt mit der 5. Armee herzustellen, und der Brückenkopf habe das Versorgungsproblem der Verbündeten sehr erschwert, indem auf die Transporttonnage eine enorme neue Bürde gelegt worden sei. Dem Brückenkopf volle Luftverteidigung zu gewähren, sei noch heute genau so schwer wie am ersten Tage. Überdies sei das Wetter wieder schlechter geworden.

In den USA herrscht die gleiche kritische und mißvergnügte Stimmung. Die „New York Times“ spricht von entschlossener Absicht der Deutschen, die Verbündeten ins Meer zu werfen, und der Anfangserfolg sei bereits erzielt. So komme tatsächlich sehr viel auf den Kampf um diesen Brück-

kenkopf an, denn die Nettuno-Landung sei allgemein als eine Art Generalprobe für die größere Invasion gegen West-Europa betrachtet worden. Das amerikanische Blatt erklärt weiter, daß die Operationen vom Brückenkopf aus von Anfang an „etwas Mystisches“ gehabt hätten. Nach der überraschenden Landung sei das weitere Verhalten von auffälliger Vorsicht geprägt gewesen und mehrere der kommandierenden Generale hätten zu verstehen gegeben, daß sie lieber den deutschen Gegenzug an der Küste abwarten wollten.

Andere sollen für England bluten

Bukarest, 11. Februar. Rador meldet aus Lissabon: In hiesigen Kreisen berichtet man über eine Äußerung Churchills, die dieser kürzlich bei einem Frühstück im Kreise seiner Mitarbeiter getan hat, als er über seine Besprechungen in Teheran berichtete. Churchill erinnerte seine Besucher an das bekannte Sprichwort, daß man zum Krieg Menschen, Material und Geduld brauche. Er habe sich bei seinen Verhandlungen in Teheran von dem Gedanken leiten lassen, daß die Sowjetrussen die Menschen, Amerika das Material und England die Geduld zur Verfügung zu stellen hätte. Nach diesem erprobten englischen Rezept hoffe er, auch diesen Krieg glücklich zu Ende zu führen.

Ein neuer Beweis, diesmal aus dem Munde Churchills selbst, daß England andere für sich bluten lassen will.

Eine Schmiede der Standhaftigkeit

Helsinki, 11. Februar. Die Dienstag-Morgen-Presse bekundet den überzeugenden Widerhall der einmütigen Entschlossenheit, mit der die finnische Hauptstadt auf den großen Luftangriff in der Nacht zum

Montag reagiert. Mit derselben Kaltblütigkeit Ruhe und Entschlossenheit, wie vom ersten Tage des Winterkrieges an, so stellt „Uusi Suomi“ fest rücke das finnische Volk in unverbrüchlicher Schicksalsgemeinschaft unter solchen Erfahrungen zusammen und was die Sowjets mit ihrem Terror erreichen sei nur eine Schmiede der Standhaftigkeit des ganzen finnischen Volkes.

Wenn auch die materiellen Verluste dieses Angriffs keine geringe seien so erklärt „Hufvudstadsbladet“, und unzähliges unschuldiges Leiden dadurch verursacht werde, so haben derartige „Feindmittel“ doch keinerlei entscheidenden Einfluß auf das Kriegspotential des finnischen Volkes und was das damit bezweckte Zermürben der Heimatfront betreffe so sei das Ganze ein Schlag ins Leere und etwa nur mit dem Einschlagen bereits offener Fenster zu vergleichen. Gerade unter diesen Umständen habe der Feind gezeigt, daß das finnische Volk das gezwungene war, diesen Verteidigungskampf zu beginnen, keine Wahl hat, als den Kampf um Recht und Unabhängigkeit seines Landes, ohne die das Leben allen Sinn verlieren würde, weiterzuführen.

Spaniens Bevölkerung reagiert ruhig

Madrid, 11. Februar. „Wenn in diesen Tagen auf den Straßen Spaniens nur wenige Autos fahren und durch die Reduzierung der Transportmöglichkeiten die allgemeinen Bequemlichkeiten des Lebens beeinträchtigt werden, so wird dies noch durch die große Freude übertönt, im rechten Augenblick eine starke und würdige Haltung gezeigt zu haben.“ Diese Feststellung trifft der bekannte Schriftsteller Francisco Casares in der Montagzeitung „Hoja de Lunes“. Es sei gleichgültig, daß die Tankstellen jetzt weniger Benzin verabreichen — im Herzen des spanischen Volkes sei ein so ungeheurer Fortschritt an moralischem Brennstoff, daß der Glaube an Spaniens Zukunft niemals zum Stillstand kommen werde. Wenn jemand geglaubt habe, das spanische Volk durch eine Beschneidung seines Lebensstandards gefügig machen zu können, dann habe er sich gewaltig geirrt. Die Spanier sind seit Jahrhunderten in der Kunst des spartanischen Lebens bewandert. Die Geschichte zeigt, daß das spanische Volk über gewaltige moralische Reserven verfüge und daher vor keiner Not kapituliere.

Das Judentum lobt Roosevelt

Bern, 11. Februar. Das israelitische Wochenblatt für die Schweiz begrüßt im Leitartikel, der die Überschrift trägt: „USA — Schutzmacht der Juden“, den „bedeutungsvollen Schritt Roosevelt“. Bei der Schilderung der bisher getroffenen Maßnahmen und in Aussicht genommenen Pläne schreibt das Blatt u. a.: „Das größte Verdienst am Zustandekommen dieses höchst bedeutsamen Bestimmung steht dem jüdischen Weltkongress zu, insbesondere aber Dr. S. Stephan Wise und Dr. Nahum Goldman. Sie haben in vielen Besprechungen und mit einer unermüdeten Aktivität im Weißen Haus in Washington ihre Vorschläge derart vorgebracht, daß sich Präsident Roosevelt und seine Staatssekretäre ihnen nicht mehr verschließen konnten.“ Das jüdische Wochenblatt gibt dann den Wortlaut der Verordnung Roosevelts wieder und bemerkt abschließend: „Wie schon einmal, ist wieder von jüdischer Seite das Eis gebrochen worden.“

Mittler zwischen Front und Heimat

Berlin, 11. Februar. Reichsminister Dr. Goebbels sprach am Dienstag vor Kommandeuren und Einheitsführern der Propagandatruppen über Fragen der politischen und militärischen Kriegführung und zeigte dabei den zu einem Lehrgang versammelten Offizieren, die neben ihrem Kampfeinsatz vor allem als Mittler zwischen Front und Heimat wirken, die bleibenden Grundsätze der gegenwärtigen weltweiten Auseinandersetzung auf.

Dr. F. J. Lukas

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH

Nemško metodično in praktično

V današnji številki začnemo priobčevati za začetnike nov tečaj za nemščino, ki ga dopolnjuje novi tečaj za tiste, ki so že napredovali. Tečaj za začetnike je zopet razdeljen v učne ure (lekcije), ki pa bodo priobčene zaporedoma. V eni in isti številki bo na pr. lahko našel konec zadnje in začetek prihodnje lekcije. Udeleženci tečaja si lahko shranijo posamezne številke in si tako sami sestavijo učno knjigo. In tako voščimo vsem starim in novim učencem prav veliko uspeha.

Das ABC (Abeceda)

Buchstabe	Name	Aussprache	Buchstabe	Name	Aussprache
Erka	ime	izgovorjava	Erka	ime	izgovorjava
a	a		w	ve	v
b	be		x	iks	ks
c	ce	samo v tujkah drugače glej ch in ck	y	ipsilon	i
d	de		z	cet	e
e	e		ai	aj	
f	ef		ei	aj	
g	ge		au	au	
h	ha	kot h se izgovarja samo v začetku besede, drugače je h nem	eu	oj	
i	i		äu	oj	
j	jot		ch	ceha	se izgovarja kakor slovenski h
k	ka		ck	ceka	se izgovarja kot k, samoglasnik pred črko ck je kratek
l	el		sch	še	
m	em		st	este	st in št v južni Nemčiji št
n	en		tsch	če	
o	o		tz	tecet	e samoglasnik pred črko tz je kratek
p	pe		ie	ie	i (dolgi i)
q	qu	kv	ä	Umlaut ä	kratki kakor e
r	er		ö	Umlaut ö	dolgi kakor o
s	dolgi s		ü	Umlaut ü	dolgi kakor u
t	ostri s		ö	Umlaut ö	nastavi in izreci e
u	u		ü	Umlaut ü	kakor v besedi süßa roba v Ribnici
v	fau	f		Umlaut	promena glasu, preglas

1. 1. Das Deutsche hat nur 3 Geschlechter: männlich, weiblich und sächlich.

V nemškem jeziku imamo trojen spol: männlich (moški), weiblich (ženski), sächlich (srednji).

Da izrazimo v nemškem jeziku spol, je treba dostaviti posamezni besedi (samostalniku) posebno besedico, ki spol zaznamuje; ta besedica se imenuje spolnik. Spolnik pa je ali določen ali pa nedoločen.

Bestimmter Artikel in der Einzahl: Določni spolnik v ednini je der (moški), die (ženski), das (srednji).

Der Mann, der Doktor, der Lehrer, der Bäcker, der Kaufmann.

Die Frau, die Tante, die Lehrerin, die Mutter, die Schwester.

Das Kind, das Fräulein, das Haus, das Amt, das Auto.

Dem bestimmten Artikel »der« und »dase« entspricht der unbestimmte Artikel »ein«, dem bestimmten Artikel »die« der unbestimmte Artikel »eine«.

Se govornik o nedoločni, se neznani osebi ali stvari, se rabi nedoločni člen (der unbestimmte Artikel), in sicer:

ein (za moški in srednji spol), eine (za ženski spol).

Ein Mann, ein Doktor, ein Lehrer, ein Bäcker, ein Kaufmann.

eine Frau, eine Tante, eine Lehrerin, eine Mutter, eine Schwester.

ein Kind, ein Fräulein, ein Haus, ein Amt, ein Auto.

Sein — biti

Gegenwart — Sedanji čas

ich bin — (jaz) sem

du bist — (ti) si

er, sie, es ist — (on ona, ono) je

wir sind — (mi) smo

ihr seid — (vi) ste

sie sind — (oni) so

Sie sind (direkte Anrede!) — Vi ste (direktni nagovor!)

bin ich? — sem jaz?

bist du? — si ti?

ist er, sie, es? — je on, ona, ono?

sind wir? — smo mi?

seid ihr? — ste vi?

sind sie? — so oni?

sind Sie? — ste Vi?

Regel: Wenn man jemandem schreibt oder mit jemandem spricht, so verwendet man zur Anrede das persönliche Fürwort »Sie«; das Zeitwort steht in diesem Falle immer in der 3. Person der Mehrzahl. Im Verkehr mit Kindern oder mit sehr vertrauten Personen sagt man »Du«; das Zeitwort steht in der 2. Person der Einzahl.

Pravilo: Če komu pišemo ali s kom govorimo, uporabljamo za nagovor osebni zaimsek »Sie«; glagol stoji v tem primeru vedno v tretji osebi množine. V občevarju z otroci ali znanci se rabi »Du«; glagol stoji v drugi osebi ednine.

Wer?

Wer ist das? Das ist der Arzt von Velde. Das ist der Apotheker von Krainburg. Das ist der Herr Sablatnik, er ist Kaufmann in Stein. Das ist Fräulein Müller, sie ist Kindergärtnerin in Laak. Das ist Frau Schmid, sie ist Lehrerin in St. Veit.

Wer sind Sie? Ich bin Herr Müller, Bürgermeister in Krumpendorf. Ich bin der Arzt von Domschale. Ich bin Frau Maier. Ich bin Fräulein Lotte Karner. Ich bin ein Kaufmann aus Littai. Ich bin ein Bauer aus Oberkrain.

Sind Sie? Sind Sie Fräulein Else? Nein, ich bin Fräulein Lotte. — Sind Sie Herr Steiner aus Laak? Ja, das bin ich. — Verzeihung, sind Sie nicht der Arzt aus Domschale? Nein, das bin ich nicht, ich bin ein Rechtsanwalt aus Krainburg. Sind Sie Lehrer? Nein, ich bin Kaufmann. — Sind Sie nicht der Bürgermeister aus St. Anna? Nein, leider, das bin ich nicht.

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorič

Priloga 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 39

Šli so skupno v vozu ali pa peš po prašni deželni cesti do provizoričnega letališča navzdol. Tam so že stali aparati. Ko so sedaj u-gledali kovinaste ptice, ki bi jih ponesli na varno, so ti gospodje takoj pozabili prej sklenjeno razdelitev v skupine. Vse je napadlo letala in moštva, ki so poskušala napraviti nekaj reda. V prvo skupino so se prerivali novi ljudje, ki niso spadali k vladi. S težavo so odrinili druge od letal. In ko so bili veliki stroji že v zraku, je izjavil eden zaostalih:

»Mi moramo sedaj na drugi konec letališča tja h generalu Mirkoviću; ta ima tam sezname za nas, on nas mora potem spraviti napreje.«

Neko letalo se je prikazalo v zraku in naglo poletelo proti skupini, ki se je valila čez letališče. Nastala je panika, slisali so se histerični klici, vrgli so kovčke stran, se razpršili narazen, prevzeti od nezahanske goze.

Letalo je letelo tik nad glavami ljudi, ki so se bili vrgli na tla. Tu so videli: bil je jugoslovanski aparat. Zivci so bili pač že popolnoma prenapeti...

Mirković je sedel pred neko malo leseno barako široko in komodno na neki klopi. Okrog njega nekaj častnikov, ki jim je dajal povelja, ali ki so mu poročali. Skupina civilistov s svojimi kovčegi in svečnjaki je hitela proti njemu. Sto vprašanj, prenapetih, brez sape, mu je donelo nasproti...

»Kdo bo nas spravil čez mejo? — Kje so aparati? — Kje so Angleži? — Ali imamo še kaj letal? — Ali se bodo naša letala vrnila?«

Mirković je bil videti ves besen. Kaj so hoteli prav za prav ti prokleti civilisti? Najpametneje bi bilo, postreliti vso to drhal, kakor stoji tukaj, z ženami in vso njeno ropotijo! Že je hotel zarjoveti nad njo in jo poslati k vragu, tu se je pa le drugače premislil. Končno ima človek obveznosti, in ti ljudje bodo morda še potrebni tam preko pri Angležih.

»Vi vsi hočete tja?« je vprašal. »Saj vendar nimamo toliko letal; in vrh tega, kako naj vem, kdo mora iti z menoj in kdo ne?«

Nekaj trenutkov je molčala skupina civilistov, nato pa je začela zmedeno kričati vse vprek, prestrašena in zbegana. Mali Laza Marković, možgani radikalne stranke, večkratni minister, vzlic svoji pritlikavi postavi velik ženskar, se je bil zrinil čisto napreje:

»General, vi nas morate vendar spraviti tja čez! To pač ne gre, da bi nas v tem gorskem gnezdpu pustili na cedilu!«

Mirković ga je prezirljivo pogledal.

»Prvič ni kaj, kar bi moral, in drugič, tebe sploh ne bom dal spraviti tja, tudi če bi mogel — ti ostaneš tukaj!«

»Ampak, gospod general!« je poskušal Marković ugovarjati.

»Bes te plentaj!« je bil robot odgovor. »Če ne zgineš, te dam ustreliti!«

Generalov nevljudni ton je bil preplašil moše. Molčali so zdaj in hoteli samo še vedeti, kdaj smejo zopet priti na letališče.

Mirković je rekel ravnodušno:

»Če bodo angleška Wellingtonova letala v resnici prišla in če se bodo zopet vrnila naši letalski aparati, odletimo ob dveh ponočih.«

Skupina se je razšla. Nekaj se jih je usedlo kar na lastne kovčke v bližini barake. Hoteli so ostati pri Mirkoviću, samo seveda ne preblizu, da ga še bolj ne razdražijo. Vsekakor ga niso več hoteli spustiti izpred oči. Drugi so pustili samo svoje reči tukaj in so se podali v mesto.

Mirković je ostal sam s svojimi častniki. Med tem se je zvečerilo. Nek stotnik je pristopil k Mirkoviću.

»Tu smo prišli dva civilista, ki sta tam preko govorila, da letala prav za prav ne bi smela poleteti preko meje, češ da jih je narod vendar

plačal zase in ne za beg nekaj malo ljudi. Kaj naj storimo z obema defetističema?«

Mirković je odgovoril kar tako čez ramo po strani:

»Kar ustreliti! Je najpriprosteje!« Stotnik je pozdravil in odšel. Kmalu nato se je v somraku slisala salva.

Prišel je komisar Narodne banke Dostanič. »Zlato Narodne banke imam še tu. To se mora tudi spraviti ven. In nekaj vreč bankovcev. Menda bo okrog 350 milijonov v papirju.«

Mirković je udaril z roko po mizi.

»Točno! Na to bi bil kmalu pozabil. In potem je pač še tu 300 milijonov iz blagajne poveljstva zračnega orožja, ki jih je tudi še treba spraviti na varno. Pripeljite zaenkrat vaše zlatore.«

Nek podčastnik z dolgo brado, dva vojaka in komisar so dobili tovorni avtomobil in se peljali v mesto po zlato.

Noč se je bila spustila na zemljo. Mirković je dal pred barako prižgati velik ogenj, ki je s svojim plapolajočim svetlom pčilo razsvetljeval prizor. Častniki so se bili počasi zbrali okrog Mirkovića, v večji razdalji je taborilo nekaj odredov čet.

Mirkovićev priložnik mu je prinesel v pločevinastem lončku zdrobovo juho in jo postal preden na mizo. Tudi generalova žena in hčerka sta bile stopile iz barake in prisledle k njemu. In tako je, ko so okoli stoječi zijali

Puljenje za denar - Milijoni bankovcev zažgani

Pri negotovi svetlobi taboriščnega ognja in pri slabi lojevi sveči, ki je stala na mizi, so začeli zdaj častniki pisati svoje pobotnice na iz beležnic iztrgane krpe papirja, na male koščke zavojnega papirja, na vse, kar jim je prišlo pod roko.

»Morali boste pozneje vrniti ali zaračunati, če se zopet kot zmagalci vrnemo v državo!« je kričal Mirković vmes.

In nato je določil komisijo za razdeljevanje denarja. Dva častnika in enega narednika. V dolgi vrsti so se postavili častniki. Vsak s svojim koščkom papirja; in vsak je dobil svojih trideset novih tisočdinarskih bankovcev. Nekateri, ki so že bili enkrat tukaj, so se zadaj še enkrat postavili — komisija je zatislila eno oko.

Vojaki, ki so bili doslej brez zanimanja ležali na tleh v nerodnih kupih, so opazili, da se je pri baraki dogajalo nekaj važnega. Počasi so se bili približali in s pohlepni očmi gledali razdeljevanje denarja. Bili so kmetje, ki jim je tisočak že pomenil malo premoženje, ko še niso bili videli več ko pet ali šest tisočakov na enem kupu. In lačni so bili in povrh še razčepani. Povedli so jih v vojno, o kateri niso vedeli kaj se vodi. Že več dni niso dobili nič toplega jesti. Morali so korakati s svojimi ozuljenimi nogami, brez odmorov, brez miru, ne da jim bilo možno, strgati s telesa prepotene reči in obleči suho perilo.

Mirković je pogledal vkvaku. Videl je lačne poglede teh mnogih stotin, ki so stali okoli in se vedno bolj približevali brez besedi in pretebe. Tu je zaklical razdeljevalni komisiji:

»Vsak vojak dobi tri tisoč dinarjev. Ljudje morajo tudi nekaj imeti od življenja. Sporočite to takoj vojakom! Vsak poveljniki stotnije naj takoj nastopi tu s seznamom svoje skupine in dobi potem denar za svoje vojake.«

Takoj je nastal nov položaj. Prišli so vodje stotnij, poveljniki baterij, ki so zdaj prejeli denar za svoje vojake. Vsi so imeli v rokah svoje popolne sezname, dasiravno je morda le polovica en četrta ali desetina srečno prišla do Nikšića. In vsi so dobili za vsakega moža v seznamu tri tisoč dinarjev.

vanj, jedel svojo zdrobovo juho in dal vmes še naredbe, pripovedoval anekdote ter pridjal še nekaj kletvic proti Nemcem, zaradi katerih mora sedeti zdaj tukaj, in proti peti koloni, ki je ni bilo mogoče popolnoma iztrebiti.

Tovorni avtomobil se je pripeljal. Mirković je dal zlato, ki je bilo zavito v malih zavojčkih po šestdeset kilogramov, zložiti zraven svoje mize. Zgradil se je tam mal zid. Na drugi strani so ležali v vrečah tisočaki.

Mirković je začel razdeljevati denar. Poklical je najbližjega letalskega častnika:

»Tu vzemi svoj zabojček!« Pozvani je dobil zlato in ga s pomočjo še nekega drugega spravil v stran.

»In ti? No, ti dobiš dva zaboja.«

Tretji je tudi hotel imeti dva zaboja, a je dobil za kazen samo prgišče zlata. Četrti je dobil nekaj več, potem zopet eden dva zaboja, nato je eden zabavljal, ker je dobil manj, in je dobil še en zaboj...

Dostanič je hotel nekaj ugovarjati glede tega načina razdeljevanja, ki ni bilo videti kakor da se bo zlato prevažalo, ampak tako, kakor da bi se razdelilo med častnike.

»Molči!« je zarjovel nad njim Mirković. »Ljudje morajo vendar od nečesa živeti, če pridejo v Grčijo. Sicer pa bodo častniki vse to izročili. Moji letalci so poštenji!«

Nekdo se je preival do mize, ki bi jo vedno naraščajoča množica skoraj prevrnila.

»In mi, ki ostanemo tukaj? Mi pešci in topničarji, kaj se zgodi z nami?«

Mirković je nekaj trenutkov preudarjal.

»Vi dobite papirnati denar; zlato potrebuje mo mi onstran. Vsak častnik trideset tisoč dinarjev. Lahko kar spišete pobotnice.«

Naenkrat je nastal spor. Nekdo je rjovel, da je bil opeharjen, drugi je zopet rjval, da ni dobil ničesar! Drugi pa, da so bili že trikrat, da štirikrat na vrsti! Iz spora je nastal mal tepež. Vedno bolj divji je postal prizor. Zne-nada pa se je z okoliskih vrhov slisalo puškarjenje.

Bil je prizor kakor v peklu, razsvetljen po počasi tlečem ognju taborišča, direndaj glasov in teles, puljenje za denar, ki je bil nakopčen na tleh; pohlepna, na pol odprta usta, krčevito stisnjene pesti so prišle vsak hip v slabi rdeči sij in zginile zopet v temni masi.

Mirković je poskočil. Z obema pestema je udaril po mizi.

»Dovolj je tega sedaj, dovolj! Zdej ne dobi nobeden nič več! Zlato pride v barako, in papirnati denar bo zažgan!«

Lahno mrmranje se je slisalo iz množice, ki je še trenutek prej bila blazno zvrtnočena in ki je zdaj nenadoma utihnila.

Mirković je izlrl svojo težko vojaško pištolo.

»Kdo je tu kaj rekel?«

Vse je molčalo. Samo pokanje streljanja s puškami je postajalo živahnije. Svetlo so vzplamteli plameni, ko so bili vrgli vreče s papirnatim denarjem na ogenj; in na stotine milijonov je zgorelo.

Mirković je bil svojo pest preteče dvignil proti vrhovu na desni od letališča.

»To so ti prokleti Črnogorci. Ti bi se menda tudi radi ali malo vojskovat proti nam? Morali bi jih vse postreliti!«

Bili so črnogorski vstasi, ki so bili prišli pred mesto. Poslane so bile čete, da jih odbijejo nazaj, toda komaj so odposlani odredi korakali nekaj korakov v temi, so se razšli. Nihče se ni hotel več udeležiti.

Ob dveh ponočih so se potem tudi vrnila letala iz Grčije. Bili so jugoslovanski aparati Savoia. Ponesli so Mirkovića in ostale moše prevrata tja v Grčijo, k Angležem.

Sedemnajsto poglavje

Vzroki in ozadja

Bil je kratak boj z majhnimi zgubami. Ljudem ni šlo v glavo, zakaj se naj bojujejo. Ču-

tili so, da je lastna vlada to zakrivila, vedeli so čisto natančno. In ravno tako natančno so vedeli, da to ni bilo potrebno, ampak iz trte izvito po ljudeh, ki so bili dne 27. marca izvršili veliko prevaro naroda. To je veljalo tako glede moštva kakor glede častnikov. Tista pešica med častniki pa, ki je bila na kakršenkoli način v zvezi z zarotniki, se je prva izmuznila. Zapustila je čisto navadno polke, se polastila avtomobilov, slekla uniforme in pustila mirno, da so se drugi bojevali, če se jim je ljubilo.

Mene so dne 10. aprila pripeljali v taborišče vojnih ujetnikov v Nišu. Med konjeniškim polkom, h kateremu sem spadal, in nekim odredom nemških oklopnjakov se je bil na večer vršil kratak, srdit boj. Odpor mojega polka je bil trajal do večera — potem se ni dalo nič več storiti.

V taborišču je bilo dovolj prilike in prostega časa, da sem lahko premišljeval, kako je prišlo do vsega tega. Bilo nas je nad 300 častnikov, med njimi tudi nekaj takih, ki so stali sredi političnega življenja. Iz dolgih razgovorov, ki smo jih zvečer imeli v taborišču, se je vedno jasneje odražala shema in ozadje puča.

Bila je ravna črta od dneva sporazuma med Srbi in Hrvati do puča in do zloma. Začelo se je 1938. leta po Münchnu. Politični zapadnih sil, zapadnih demokracij, so takrat po krizah spomladni in poletja 1938. leta začeli pripravljati Balkan za nameravano akcijo proti Nemčiji. Napeli so vse sile, da so napravili narode Jugovzhoda godne za svojo politiko, katere cilj je bil, obkrožiti Nemčijo od vseh strani. Tako se je zgodilo, da so zastopniki Hrvatov v Parizu, Mačkovemu najožjemu sodrniku, Krnjeviću, namignili, da je zdaj čas, da Hrvatje opuste svojo opozicijsko stalnico proti Belgradu. In Franciji podložnim demokratskim politikom Srbije so po njihovih političnih in njihovih prostozidarskih zvezah z Zapadom priporočili, da je zdaj čas za resnični sporazum s Hrvati.

Nato so prišle decemberske volitve 1938. leta. Bil je to zadnji poskus, prodrati zoper veliko večino Hrvatov, ki so trdno stali za Mačkom, z gesli unitarizma in centralizma. Končal je z neuspehom. Ne samo hrvatski narod, ampak tudi srbski v svoji večini ni hotel ničesar več vedeti o stari politiki bratskega spora.

Tako je segalo eno v drugo: tendenca zapadnih sil, pripraviti kot domnevno zaveznicu proti Nemčiji v notranjosti čim najbolj konsolidirano Jugoslavijo, in želja najnižjih mas, da bi se končno v miru sporazumeli.

In vsi ti faktorji so povzročili Stojadinovićevo padec.

Cvetkovićeve vlade, ki je začetkom februarja stopila na mesto Stojadinovićeve, niso nikjer tako živahno pozdravljali kot v francoskem in angleškem tisku. Zagrebški in belgrajski prostozidariji, vsi pod istim poveljem pariškega Velikega Orientsa, so se bili takaj stavili na razpolago, da s srbsko-hrvatskim sporazumom tudi udeležijo veliki načrt notranje konsolidacije države. S svojimi prekoni in s svojimi sredstvi so delali na tem.

Niti Maček niti Cvetković, ki sta bila popolnoma pošteno prepričana, da je pravilno pojmovanje, ki sta ga zastopala in ki je bila določeno po želji za sporazumom, nista vedela o tem, kar so počeli drugi poleg in okrog njih. Bila sta predstavnika ljudskega mnenja, ki je hrepelo po sporazumu. Toda kot najbližji pomagači so se jima vsilili prostozidariji, hrvatski in srbski, ki so videli za tem sporazumom velike, po Parizu in Londonu določene cilje. Za Cvetkovića in Mačka je bil sporazum življenska naloga, za njune sodrznike iz krugov lože pa sredstvo za namen. Sredstvo, ki bi naj državo utrdilo v notranjosti in jo tako usposobil, da ustvari močno orodje demokratskega boja proti totalitarnim državam in totalitarni misli.

(Dalje prihodnjé.)

Der falsche Fünfzigmarkschein! / Von Wilhelm Schöder

Dem Zirkus Emolli war der Kassierer durchgebrannt und hatte zum Spott in der Kasse einen falschen Fünfzigmarkschein hinterlassen. So saß sein Direktor, der eigentl. Emmel hieß und nach seinem Alter ein reichlich klug gewordener Schwabe war, auf die Einnahmen der ersten Vorstellung lauernd in Kreuznach, als dem Zirkus ein neues Mißgeschick drohte.

Der Stallmeister in einem Eifersuchtsanfall war so wenig kavaliermäßig gewesen, der Löwenbändigerin Almira die jüngst geliehenen fünfzig Mark abzufordern.

Leih du mir sie, daß ich den faden Kerl los werdel schmeichelte die schwarze Almira dem blonden Athleten, der an der Eifersucht des Stallmeisters schuld war.

Der starke Mann war auch nicht bei Kasse; hingegen schuldete ihm der August ebensoviel. Habe ich nicht in einer Stunde mein Geld, zerbreche ich dir deine Knochen! drohte er dem Erschreckten.

Der dumme August in seiner Angst wagte sich zum Direktor hinein, der mit dem letzten Monatsgehalt rückständig war; aber der Emmel warf den unlegenen Mahner über die Wagentreppe hinunter. Indessen hielt er sich nach diesem Auftritt für berechtigt, den Stallmeister kommen zu lassen, der ungebührlich im Vorschuß war.

Der Stallmeister, wenn er noch einen Groschen gehabt hätte, wäre nicht so un-kavaliermäßig gegen die Löwendame geworden; er schmiß dem Direktor die Peitsche hin und kündigte den Hungerdienst auf der Stelle.

Weil auch der August sich hinter den Löwenkäfig verkrochen hatte, was er immer tat, wenn er nicht auftreten wollte, mußte der Emmel wohl oder übel sehen, wie er die beiden versöhnte; denn ohne sie konnte er keine Vorstellung machen. In seiner Klemme fiel ihm der falsche Fünfziger ein. Der Au-

gust in seiner Dummheit wird es nicht merken! tröstete er sein Gewissen: Und los werden kann er ihn sowieso nicht, weil auch noch eine Ecke abgerissen ist von dem schlechten Papier.

Hier hast du Gierach dein Geld! rempelte er den vergrohten Gläubiger hinter dem Löwenkäfig an und gab ihm den Schein in die Hand. Froh, seine Knochen gerettet zu sehen, schlug der August ein Rad zu dem Wagen hinüber, wo der Athlet dabel war, seine Gewichte zu schmirgeln. Der ließ sich den Schein nachlässig in den Trikot stecken und tat bei der schwarzen Almira mit Vergnügen das gleiche, weil sie gerade bei ihrer Frisur saß und beide Hände an ihrem schwierigen Nackenknoten beschäftigt waren.

Gierach, sich endlich zu rächen, trat sie danach dem geschneiegelten Stallmeister in ihrem Abendgeschmeide gegenüber. Pfu! nichts als das eine Wort sagte sie, warf ihm das zerklüftete Papier vor die Füße und spuckte noch hinterher.

Der Stallmeister strafte ihre schlechten Manieren, indem er seine Melone lüpfte, strich

Die Königliche Rede / Friedrich der Große vor der Schlacht bei Leuthen am 3. Dezember 1757

Vor der Schlacht bei Leuthen am 3. Dezember 1757 hatte der König alle Generale und Kommandeure nach der Tafel zu sich in sein Quartier befohlen und hielt ihnen hier folgende Ansprache:

»Meine Herren! Ich habe Sie hierher kommen lassen, um Ihnen ernstlich für die treuen Dienste, die Sie zeither dem Vaterlande und mir geleistet haben, zu danken. Es ist beinahe keiner unter Ihnen, der sich nicht durch eine große und ehrenbringende Handlung ausgezeichnet hätte. Mich auf Ihren Mut und Ihre Erfahrung verlassend, habe ich den Plan zur Bataille gemacht, die

das Papier auf dem hochgehobenen Knie glatt und trat in den Wagen des Direktors ein, ihm den Schein wortlos auf die Kiste zu legen, die der Emmel sein Büro nannte. Der wollte nicht weniger vornehm sein als sein Stallmeister; er raffte den Schein mit einem verächtlichen Griff in die Hosentasche, bevor er aufstand, dem wieder in Dienst getretenen Stallmeister die Peitsche zu holen.

So hatte ein falscher Fünfziger zweihundertfünfzig Mark richtiger Schulden bezahlt und den Zirkus Emolli vor der Pleite gerettet; denn die Kreuznacher kamen am Abend in Scharen, die leere Kasse zu füllen; und alle angekündigten Attraktionen konnten mit Beifall gespielt werden.

Da ich den Schein wieder in meiner Kasse habe, kann niemand damit betrogen sein! verfügte der Schwabe Emmel, als er nach der Vorstellung den Schein aus der Hosentasche geholt und bestürzt an der abgerissenen Ecke erkannt hatte. Aber besser ist besser! Und die Kreuznacher sprachen noch lange von dem übermütigen Zirkusdirektor Emolli, der sich vor ihren Augen beim Wein mit einem Fünfzigmarkschein die Zigarre ansteckte.

Ich morgen liefern werde und liefern muß. Ich werde gegen alle Regeln der Kunst beinahe zweimal stärkeren, auf Anhöhen verschanzt stehenden Feind angreifen. Ich muß es tun oder es ist alles verloren. Wir müssen den Feind schlagen oder uns vor seinen Batterien alle begraben lassen. So denke ich, so werde ich auch handeln. Ist einer oder der andere unter Ihnen, der nicht so denkt, der fordere hier auf der Stelle seinen Abschied. Ich werde ihm selbigen ohne den geringsten Vorwurf geben.«

Hier machte der König eine Pause, und eine heilige Stille senkte sich auf den Raum.

Wußten Sie schon...

...daß die gefiederten Blätter der stammlosen Nipapalme über sechs Meter lang sind? Die Eingeborenen der Philippinen fertigen aus ihnen Hüte und Matten an.

...daß die Vögel die warmblütigsten Tiere sind? Ihre durchschnittliche Körpertemperatur beträgt etwas über 42 Grad Celsius.

...daß der afrikanische Nilhecht eine räuseltartige verlängerte Schnauze hat? Sein Schwanz besitzt an beiden Seiten elektrische Organe.

...daß die Parsen, ein hochstehendes Naturvolk, ihre Toten im Busch oder auch im Flüssen oder im Meer aussetzen?

Alle waren von der hohen Weihe dieser Stunde ergriffen, die, das fühlten sie, Preussens Schicksalsstunde war. Keiner sprach ein Wort. Der Widerschein einer tiefen Zuvorsicht und eines echten Glücksgefühls erschien auf des Königs Antlitz. Mit einem freundlich lächelnden Gesicht fuhr er in seiner Ansprache fort:

»Ich habe vermutet, daß mich keiner von Ihnen verlassen würde; ich rechne nun also auf Ihre treue Hilfe und auf den gewissen Sieg. Sollte ich bleiben und Sie nicht für das, was Sie morgen tun werden, belohnen können, so wird das unser Vaterland tun. Gehen Sie nun ins Lager und sagen Sie das, was ich Ihnen hier gesagt habe. Ihren Regimenter und versichern Sie ihnen dabei, ich würde ein jedes genau bemerken. Das Kavallerieregiment, was nicht gleich, wenn es befohlen wird, sich a corps perdu in dem Feind hineinstürzt, lass' ich gleich nach der Bataille absitzen und mach' es zu einem Garnisonregiment. Das Bataillon Infanterie, was, es treffe auch, worauf es wolle, zu stocken anfängt, verliert die Fahnen und Säbel, und ich lass' ihnen die Borten von der Montierung abschneiden. Nun leben Sie wohl, meine Herren. Morgen um diese Zeit haben wir den Feind geschlagen oder wir sehen uns nie wieder!«

Zavistni glasovi iz USA

Zeneva, 11. februarja. Casopis Zedinjenih držav »Colliers Magazine«, se ukvarja z moralno ameriških vojakov in objavlja, da je vzmirljivo, če se more ugotoviti, da zrejo vojaki USA z ogorčenjem na svojo ameriškansko domovino, ki se prav malo briga za vojno, žrtve in trpljenje vojakov v prekmorju. Pisec pravi, da je govoril z mnogimi vojakmi iz vseh front, iz Italije, Gvaladarnarja, iz džungel, Nove Gvineje in iz zračnih borb preko Nemčije in povsod so čutili ameriški vojaki, da jih pušča domovina vnevar. Mnogokrat se najde v vrstah ekspedicijskih čet zavistno občudovanje nemškega vojaka, ki vo, za kaj se bori in ki čuti, da ga podpira enotna in na žrtve pripravljena domovina. Slej ali prej izjavi večina vojakov vojnemu dopisniku Zedinjenih držav: »Nekaj bomb bi naši domovini kar koristilo, ker misli samo na svoj prid, medtem ko mi doprinašamo žrtve«.

V istem poročilu govori »Colliers Magazine« o napetosti, ki obstaja na mnogih frontnih odsekih med angleškimi in ameriški četami in ki je na neki fronti v Vzhodni Aziji dovela tako daleč, da so bile enote Zedinjenih držav pripravljene, načeti privatno vojno proti četam Njegovoga Velikanstva, kar so mogli častniki šele v zadnjem trenutku preprečiti.

„...in nastal je pravi pekel“

Zeneva, 11. februarja. Kako učinkujejo nemški zračni napadi na London, razberemo najbolje iz poročila londonskega dopisnika časopisa »South Africa«, ki se izčrpno bavi z enim zadnjih velikih napadov na London. V poročilu se glasi med ostalimi: Nekateri so mislili, da se je invazija resnično začela, ko so Nemci poslali zvečer toliko bombnikov in ko je temu prvemu valu sledil v zgodnjem jutru prihodnjega dne drugi. Bilo je kakor v starih časih in najbolj hrupna noč po zadnjem bliskanju. Zbudil sem se jutraj med četrto in peto uro, in nastal je pravi pekel. Ropot je bil strašen. Imeli smo vtis, kot da so prišla nad nas vsa nemška letala.

„Skažena invazija v Italijo“

Bern, 11. februarja. »Nevojaška invazija v Južno Italijo je skažena«, izjavlja londonski tednik »Economist«. Do te ugotovitve pa se je prebil šele potem ko je proniknila govorica do angleškega časopisa, da niso pripeklali Angleži prebivalstvu Južne Italije obljubljenih naloženih ladij, marveč lakote in strašno bedo. Danes se boje v Londonu, kot priznavajo, »neizogibne reakcije« tega prvega prijemljivega primera anglosaške gospodarske pomoči Evropi.

Male gospodarske novice

Anglo-Amerikanci so bili v svojem upanju, da jim bodo iz Brazilije dobavljali surovi kavčuk iz Brazilije, težko razočarani. Kot je razvidno iz poročil južnoamerikanskega časopisa, je združeno zbiranje surovega kavčuka v dolini Amazonske reke z velikimi težavami, ker manjkajo delovne moči.

Socialnopolitični obzornik

Zobozdravnik v obratu

Nek zapadnonemški obožovalni obrat, ki je že nekaj let imel svojega obratnega zdravnika, je sedaj uveličal že zobozdravniški praks. Dnevno popravlja zobe povprečno 25 uslužbenecem, katerim se na ta način prihrani daljina pot k zobozdravniku in pa mnoge ure čakanja.

Uslužbenici so si zgradili dom

Te dni so uslužbenici neke tovarne za lepenco v Oberdonau predali svojemu namenu ljubko in moderno urejeni dom uslužbenec. Od prejšnjega leta poleti so vsi uslužbenici od obratovodje pa do učenca v prostih urah prostovoljno sodelovali pri gradnji, dokler ni bila stavba pod streho.

Nova socialna ustanova na Norveškem

»Sonce v delu« se imenuje socialna organizacija za norveško delovno prebivalstvo. Ima oddelke za oblikovanje prostega časa, narodno prosveto, delo, socialno skrbstvo, sport, umetnost in zabavo. Umetniških in kulturnih prirediteljev se je udeležilo že več kot 40.000 delavcev.

Vojni poškodovanci bodo polagali maturo

Koncem januarja so se pričeli štirje posebni tečaji priprave za maturo, ki bodo trajali vsakikrat šest mesecev. Pogoja za udeležbo sta ali dosežena zrelost predzadnjega razreda gimnazije ali zaključno spridevalo kakšne srednje šole. Potrebni se bo pomagalo s prispevki za vzdrževanje, oskrbo in učna sredstva.

V vojni težko poškodovani se bodo zastopni prevažali

Od 1. aprila 1944. se bodo v vojni težko poškodovani, ki se lahko legitimirajo z uradno izkaznico, zastopni prevažali, če so najmanj 70 odst. za delo nesposobni ali pripadajo III. stopnji ranjenosti. Ta novi zakon odreja nadalje, da se tudi spremljevalci težko poškodovanih prevažajo brezplačno.

Zidava pomožnih domov

Razen oškodovanih posestnikov stanovanj in hiš opremljajo pomožne domove tudi lastniki posestev in zemljišč. V Gaus Westfalen so začeli sedaj dedni kmetje z gradnjo pomožnih domov. Za to izbirajo prostore, ki leže blizu železniške postaje, delovnega mesta ali vasi.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Blz auf weiteren jeden Vormittag geschlossen.

Nova stavba v Neumarktlu

Otvoritev dvorane za kino in KdF v okviru slovesne ure

Odkar sta se naselila nemški duh in nemško delo na pokrajinsko tako lepem Gorenjskem, so bila vzorna dela ustvarjenja tudi na področju prosvete. Tako so vsi večji kraji dobili nove filmske odre, ker so se stari izkazali za nezaostne. Samo Neumarkt je doslej zaostal in je moral prebiti s primitivnim prostorom za kinske igre in s prostorno nezadostno dvorano za posebne prireditve, kar pač povsem ni ustrezalo po velikosti tretjemu mestu na Gorenjskem. Na videz se to ni dalo odpraviti zaradi nepremagljivih, v 5. vojnem letu utemeljenih ovir. Pa je navidezno nemogoče postalo mogoče. Kjer je volja, gre vse! Iz stare hiše »Na skalci« je bila predvidena po načrtih Ortsgruppenleiterja in župana ing. pl. Kurza stavba, ki naj bi po svoji smotnosti in prostorni razporeditvi postala mala mojstrovina. Opremljena naj bi bila z vsemi modernimi pripomočki, kratko in malo vzor s svojimi tehničnimi umetnimi deli in v umetniških ozirih vohče. In temu sklepu je sledilo dejanje, tako se je polagoma dovrševal dobro premišljen načrt z obilico preudarkov, skrbi in podrobnega dela.

Dne 6. februarja se je zdaj po pol leta trajajočem marljivem delu vršila otvoritev. Zedohod k hiši, ki je bil prej ozek, je bil sedaj smotno razširjen. Zunanost poslojpa se sicer ni preveč spremenila, zato pa je nastala temeljita sprememba v notranjosti. Obdana po vseh okusno opremljenih stranskih prostorih, daje dvorana sliko izbrane lepote in imenitnega dostojanstva, tako da v tem oziru pač ne bo imela veliko vzorcev. V tem prostoru so združene vse zahteve, ki se stavijo glede smotnosti in zale mikavnosti. Tukaj so našli pravi dom film in umetnost, povzdigovanje in odmor.

Nagovora osnovatelja krasnega dela Pg. pl. Kurza in Kreisleiterja Pg. dra. Hochsteinerja iz Radmannsdorfa so okvirila umetniška izvajanja pod režijo Pg. dra. Elberta. Gospa Loisi z BDM kakor tudi gg. Alex

ing. Smollik, dr. Elbert tenor Achatshitsch in Pg. Egger s svojim pevskim krožkom so z vdanostjo in umetniškim znanjem izpolnili glasbeni del. Kreisleiter se je z odobravanjem navzočih zahvalil Ortsgruppenleiterju, ki mu edinemu in samemu gre hvala, da je uspelo delo. Pg. Kurz pa je izrekel najtoplejšo zahvalo Kreisleiterju za njegovo dejansko pomoč. Priznanje zaslužijo tudi gorenjski rokodelci, ki so zopet dali očiten dokaz svoje sposobnosti, kakor tudi Betriebsführerji, ki so velikopotezno na razen način prispevali. Ne nazadnje pa se je treba spomniti zopet delavstva, ki je zvesto in neumorno delalo.

Popoldne je bil predvajan film »Bele sanje«. Kinski oder in NSG »Kraft durch Freude« sta dobila zdaj dostojen dom, na katerega je mesto Neumarkt v resnici lahko ponosno. Svojemu občinskemu poglavarju naj se zahvali z marljivim, z zaupanjem združenim obiskom vseh prirediteljev.

Lepa, dojmiliva slavnost je bila zaključena s počastitvijo Führerja.

Zborovanje NSDAP v Krainburgu

Na skupnem zborovanju 29. januarja so se sestali Ortsgruppenleiter der NSDAP des Kreises, Politischer Leiter der Kreisleitung in Gliederungsführer. Kratki referati Ortsgruppenleiterjev in Amtsführerjev, predavanje Leiters des RAD-Meldeamtes in Landrata, skupni razgovori in po Kreisleiterju Pg. dru. Pflegerju zavzeto stališče k razgovoru 29. in 30. januarja so podali udeležencem pregled o stanju dela in splošnem položaju v Kreisu. Dne 29. januarja zvečer so prisostvovali vsi udeleženci slavja 30. 1., ki ga je priredila Ortsgruppe Krainburg, potem so se s sestali še enkrat na kratki, prijetni in družabni uri.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Z Norveške pošilja najlepše pozdrave vsem domačim, znanec in prijateljem Schnider Maki iz Utika-Woditz.

Kako prispevam k najhitrejši odpremi svoje pošte?

»Postleitzahl« za Gorenjsko je 12 b

Totalna vojska je dala Reichspostministru povod, da je smotno usmeril prevažanje poštne pošte po tako zvanih »Postleitzahlen« (poštne odpravne pokrajine), ki vohče ustrezajo razdelitvi Gauov. Vsak pošiljatelj lahko prispeva k temu, če navede pri naslovu poštne pošiljke — pri paketih tudi na poštni spremnici — številko tistega Postleitzahl, tako zvano »Postleitzahl« (poštno odpravno številko). Kakšno Postleitzahl ima dotično ozemlje, zve lahko vsak pri poštah uradih.

Postleitzahl naj se v naslovu zapiše v krožnem obroču morda v velikosti kovanca za pet ali deset pfenigov na levi poleg namembnega kraja. Razen te Postleitzahl so pa kakor doslej potrebni vsi dodatni podatki, ki natančneje označujejo kraj ali ga razlikujejo od drugih, enako ali slično se glasečih, tako pri krajih, ki jih oskrbuje podeželska avtomobilna pošta, označba »über« (čez), torej n. pr. B. Nöda über Erfurt. — Postleitzahl za Gau Kärnten vstevši Gorenjsko je 12 b.

Übersicht der Postleitzahlgebiete					
Postleitzahlgebiet		Postleitzahlgebiet		Postleitzahlgebiet	
Postleitzahl	umfaßt	Postleitzahl	umfaßt	Postleitzahl	umfaßt
1	Gau Berlin	11a	Gau Sudetenland (West)	18	Gau Westmark
2	Gau Mark Brandenburg und v. Gau Pommern den Stadtkreis Schneidemühl und die Landkreise Arnswalde, Friedeburg (Hans) und Netzkreis	11b	Protektorat Böhmen und Mähren	19	Gau Magdeburg-Anhalt
3	Gau Mecklenburg	12a	Gau Wien	20	Gau Ost-Hannover
4	Gau Pommern	12b	Gau Niederrhein	21	Gau Süd-Hannover-Brannschweig
5a	Gau Danzig-Westpreußen	13a	Gau Kärnten	22	Gau Westfalen-Nord
5b	Gau Ostpreußen	13b	Gau Oberdonau	23	Gau Westfalen-Süd
6	Reichskommissariat Ostland	14	Gau Salzburg	24	Gau Düsseldorf
7a	Gau Wartheland	15	Gau Tirol-Vorarlberg		Gau Essen
7b	Generalgouvernement	16	Gau Bayern		Gau Köln-Aachen
8	Reichskommissariat Ukraine	17a	Gau Franken		Gau Moselland
9	Gau Niederschlesien und v. Gau Sudetenland (Ost) den Landkreisen Grottkau	17b	Gau Mainfranken		Gau Weser-Ems
9a	Gau Oberschlesien		Gau München-Oberbayern		und v. Gau Ost-Hannover die Landkreise Bremervörde, Wesermünde, Verden (Alder), Rotenburg (Hannover) und Osterholz-Scharmbeck sowie v. Gau Süd-Hannover-Brannschweig die Landkreise Gräfenhainichen, Magdeburg und Dessau
9b	Gau Sudetenland (Ost)		Gau Schwaben und v. Gau Bayreuth den Bezirk Niederbayern		
10	Gau Sachsen		Gau Württemberg-Hohenzollern		
	Gau Halle-Merseburg und v. Gau Thüringen den Kreis Altenburg		Gau Thüringen		
			Gau Hessen-Nassau		
			Gau Kurhessen		
			Gau Baden		
			Teil v. Gau Baden: Elsaß		
					Gau Hamburg
					Gau Schleswig-Holstein
					und v. Gau Ost-Hannover die Landkreise Land Hadeln, Stade, Lüneburg u. Harburg sowie Stadt Cuxhaven

Gorenjski trgovci z živili so zborovali

Nedavno se je vršilo v Krainburgu prvo zborovanje celotnega gorenjskega trgovstva z živili, katerega so se udeležili razen trgovcev tudi zastopniki Ernährungsamta B in zastopnica NS-Frauensschaft. Po otvoritvenem govoru Kreisleiterja Orosia je govoril namestnik predsednika Hans Löscher o nalogah trgovstva v nacionalsocialistični Nemčiji, o vzgoji narasčaja, o trgovski vadi in položaju trgovine v velikonemški državi. Bezirksfachgruppenleiter Walter Löscher je obrazložil celotne gospodarske odredbe o trgovanju z živili. Vsi udeleženci so zapustili zborovanje polni bogatih pobud.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Laak a. d. Zaier. V mesecu januarju so se narodili: Franz Bohner, Godeschitz; Johann Raunkner, Kreuzberg; Maria Porenta, Unterfeichting; Ernst Schiller, Oberfeichting; Friederike Jakopitsch, Zauchen; Anton Erschen, Ermern; Anton Kautschitsch, Zauchen; Franz Bertschitsch, Oberfeichting; Johann Jereb, Formach; Karl Tautscher, Burgstall; Frank Rebol, Oberfeichting; Peter Hartmann, Lipitz; Johann Kuralt, Safnitz; Martina Stanonik, Wrodech; Franziska Martintschitsch, Ehrengruben; Veronika Koschler, Hosta; Antonia Urschitz, Heiligengeist; Johanna Kokalj, Altlack; Anna Tschede, Zauchen; Paul Pinter, Bressnitz; Sophie Schubitz, Laak; Benjamin Sewer, Laak; Franz Bernik, Laak; Franz Bergant, Altlack; Franz Kerschischnik, Laak; Johann Achlin, Log. — Umrlji so: Franz Lotschnischker, Setniza; Anna Maria Pagon, Laak; Johann Pfeifer, Laak; Angela Bertonzel, Godeschitz; Agnes Kos, Altlack; Maria Terdina, Laak; Josef Swolschak, Lipitz; Mariane Erschen, Laak; Peter Hribernik, Unterfeichting; Gertrud Platischa, St. Oswald; Maria Kopriwetz, Smolnik; Stephan Raunkner, Ermen.

Zirklach. V mesecu januarju so se rodili: Emilie Breiser, Dworle; Cäcilie Supin, Sittichsdorf; Franz Gasperlin, Belscheld; Antonia Bolka, Poschenik; Peter Poleiner, Zirklach; Anton Sornann, Dworle. — Umrlji so: Emil Josef Rössel, Oberfernig; Anton Negele, Zirklach; Katharina Kotnik, Unterfernig.

Predassel. V mesecu januarju so bili rojeni: Paula Dolschan, Kokritz; Antonia Urbanitschek, Breithof; Maria Logel, Miaka; Anton Ausseneegg, Predassel; Marian Roblek, Freithof; Antonia Dolinschek, Ilouk. — Umrlj je: Franz Koschnek, Kokritz.

Kreis Stein

Stein. Rojstva v mesecu januarju: Pauline Rak, Oberfeld; Sylvestra Theodora Grill, Steinbüchel; Paul Boris Rotownik, Steinbüchel; Philipp in Maria Golob, Münkendorf; Franz Starowansk, Goditsch; Anton Lanischek, Graben; Agnes Lanischek, Graben; Johann Fibernik, Bakownik; Johann Groschel, Münkendorf; Paulina Rosetz, Münkendorf; Josefine Prinschitsch, Podgier; Maximilian Martinz, Goditsch; Maria Lukan, Podgier; Paula Kotnik, Kosische; Veronika Kastelitz, Stenbüchel. — Umrlji so: Marianne Gallot, Podgier; Matthias Outzin, Neumarkt; Johann Fibernik, Bakownik; Johann Groschel, Münkendorf; Johanna Trobewschek, Oberfeld; Johann Polak, Neumarkt; Johann Kotzmuth, Stein-mesto.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Vedno več je pribežnikov iz komunistične vojske. Ni dneva, da ne bi pribežal k domobrancem kak nasilni mobiliziranec, navadno jih pa pribeži po več na dan. Dne 27. jan. predpoldne jo je nekdo primahal kar s strojnico, kmalu je bil za njim že drugi. Vsi vstopijo v domobranske vrste. V enem tednu jih je prestopilo k domobrancem kar 24.

Uničenje narodnega premoženja. Po poročilu »Jutrac« so v znani občini Videm-Dobrepolje podrobno ocenili škodo, katero so v občini doslej povzročili komunisti. Občina šteje 13 vasi, nobena od njih ni ostala neprizadeta. V vsej občini znaša škoda 11,2 milijona lir. Največja je v Kompoljah (3 milijona lir), nato v Bruhanji vasi (2,5 milijona) in v Vidmu (1,9 milijona lir). V Podgori je škoda za 700.000 lir, v Zdenski vasi prav toliko, v Pogorci za 645.000, v Hočevju za 406.000 lir itd. Skupno je bila v občini po komunistih povzročena škoda ocenjena, kakor rečeno, na preko 11 milijonov lir. Kdo bo povrnil in kdaj?

Willst Du Unteroffizier der Luftwaffe werden?

1. Annahmemeister 17 Jahre
2. Nach einjähriger Ausbildungszeit Unteroffizieranwärter
3. Selbstwahl der Waffengattung je nach Neigung und Fähigkeit
4. Aufstiegsmöglichkeit bei Eignung zum Offizier
5. oder in den gehobenen Beamten-dienst (Inspektor, Oberinspektor, Amtmann)

Einzelheiten enthält man beim zuständigen Wehrbezirkskommando und beim Nachwuchs-offizier der Luftwaffe

**JUNG DIE WAFFE JUNG IHR GEIST
JUNG IHRE TRÄGER**

LichtspieleAllgemeine Filmverleih G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes**ASSLING**

15., 16. II.
Dir gehört mein Herz
Für Jugendliche zugelassen!
18., 19., 20., 21. II.
Geliebter Schatz
Für Jugendliche nicht zugelassen!

DOMSCHALE

16. II.
Eine Frau kommt in die Tropen
Für Jugendliche nicht zugelassen!
19., 20. II.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

15., 16., 17. II.
Lauter Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20., 21. II.
Dr. Crippen an Bord
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAR

15., 16., 17. II.
Die gute Sieben
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. II.
Karneval der Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

16., 17. II.
Wer küßt Madeleine?
Für Jugendliche nicht zugelassen!
19., 20. II.
Die kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!

MEISS

19., 20. II.
Du gehörst zu mir
Für Jugendliche nicht zugelassen!

NEUMARKTL

16., 17. II.
Johannisfeuer
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20., 21. II.
Altes Herz wird wieder jung
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen

RADMANNSDORF

15., 16., 17. II.
Liebesschule
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. II.
Diesel
Für Jugendliche zugelassen!

STEIN

15., 16., 17. II.
Der Himmel auf Erden
Für Jugendliche zugelassen!
18., 19., 20., 21. II.
Ich vertraue Dir meine Frau an
Für Jugendliche nicht zugelassen!

ST. VEIT

19., 20. II.
Sophienlund
Für Jugendliche nicht zugelassen!

SCHWARZENBACH

19., 20. II.
Kora Terry
Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

16., 17. II.
Auf Wiedersehen Franziska
Für Jugendliche nicht zugelassen!
18., 19., 20. II.
Nacht ohne Abschied
Für Jugendliche nicht zugelassen!

WART

19., 20. II.
Ein Zug fährt ab
Für Jugendliche nicht zugelassen!

WOCHENERTAL

19., 20. II.
Du gehörst zu mir
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Arztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 13. Februar 1944: Dr. Stanislaus Skul, Krainburg Fröbelgasse.

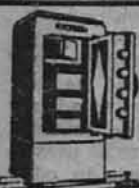
Es geht um jede „Lichtminute“

Unnötig Licht verbrauchen heißt kriegswichtiger Arbeit Strom entziehen. Deshalb Licht sofort ausschalten, wenn es nicht benötigt wird, und energieeffiziente OSRAM-Lampen ausreichend locker schrauben.

OSRAM

viel Licht für wenig Strom!

Blagajne.

arme pred ognjem in vlogom Omare za spise in knjige

HANS WERNIG,

Klagenfurt Heydichstraße 39

SEIT JAHRZEHNEN

UNSERE MARKE EIN BEGRIFF

DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN**KAUFHAUS**
HERBST
KLAGENFURTHILFT
PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen und Trikotwäsche**Aufgelassene**
Fabriken

Brauchbare
Maschinen kauft
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486

Mali oglasi**Služba dobi**

Pomočnika in vajenca(-ko) sprejme damsko in moško krojaštvo Bratusch Dominik, Wart 226 Krainburg. 2469-1

Rabim čevljarskega vajenca poštenih staršev, ki ima veselje do čevljarske obrti. Nastop takoj. Ignaz Jesche, Neumarkt, Am Bach 22. — Izdelovatelj čevljev. 2471-1

Trgovska pomočnica, starejša moč, dobi v večji trgovini na Gorenjskem stalno mesto. Vsa oskrba v hiši. Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2475-1.

Sprejme se vajenec(ka) za fotografijo. Plača po dogovoru. — Foto Jug, Krainburg. 2466-1

Mlinarja in hlapca sprejme mlin Franz Majditsch, Wir-Domschale. 5063-1

Stanovanje na deželi dobi brezplačno ženska ali starejši par. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Pazim na hišo 5064-1“

Krojaškega vajenca sprejmemi — takoj. Pogoj po dogovoru. — Alesch Rok, Schneider, St. Veit a. d. Save. 2482-1

Vrtnarskega vajenca sprejmem, najraje z dežele. Vsa oskrba v hiši. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2485-1.

Čevliar (mojster ali pomočnik) se išče, da bi vodil naprej popravilnico v Linzu a. Donau. Dopise pod „Volksdeutscher“ na K. B. Klagenfurt pod št. 1521-1

Prodaj

Kravo z 10 dni starim drugim teletom prodam. — Prodaj tudi novo leseno jermenico za 35 RM. Rotter Johann, Schwarzenndorf. 2483-6

Kupim

Kupim že rabljeno spalnico, najraje iz orohovega lesa. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2479-7
Kupim Lubasovo trivrstno in triglasno „Freiton“, dobro ohra njeno harmoniko za ceno 300 RM. Lambizar Franz, Kahlberg 72, Post Wöllan, Untersteiermark. 5075-7

Išče se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovega lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žage ali trgovine v vseh kakovostnih razredih. Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Träninger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkter Straße, Bahnübersezung 1083-7

Kupim rabljeno kredenco — srednje velikosti. Mlaker Maria, Swille 38, Zwischenwässern. 2484-7

Menjam

Moško zapestno uro, violino in brač zamenjam za pisalni stroj. Naslov pri K. B. Krainburg. 2474-15

Slamorenico, novo, dam za elektromotor. Ponudbe na K. Bote, Krainburg pod 2468-15.

Globok otroški voziček dam za damsko gozdarje št. 40. — Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2460-15.

Zamenjam dobro ohranjen bakreni kotel za vžidati za živalni stroj ali dobro ohranjeno kolo. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2486-15.

Ženitve

Stirindvajsetletni gostilničar, značajan, visok, črn, želi spoznati dekleta primernih let, ki bi mu hotela postati zvesta žena v zakonu. Na premoženje ne gledam, ampak na čedno dekle, ki ima dobro srce. Le resne ponudbe na K. B. Krainburg pod „Srečno življenje“ 2476-21.

Izgubljeno

Dne 3. februarja 1944. sem v Krainburgu na Bergstraße izgubil črno usnjeno denarnico na potezno zadrgo s 117 RM gotovine. — Ker sem ubog učenec, prosim najditelja, da denar proti primerni nagradi odda pri vrtarju „Schubertwerke“ Wart ali na K. B. Krainburg. 2481-22

Razno

Knjigovodstvo v abonmaju postni predal II Laak a. d. Zaier. 5664-23

Tede gebräuchte Embal-lage ist verwendbar. Wir sammeln Fässer aller Art. Laut Verordnung müssen solche nach Entleerung an eine Faß-sammelstelle abgegeben werden. Faßsammelstelle Manss, Wien XX/20, Telefon A 46-2-48 und A 48-0-68.

MEDOPHARM
Arzneimittelsind treue Helfer
Ihrer Gesundheit!Medopharm-Arzneimittel
sind nur in Apotheken
erhältlich.**MEDOPHARM**Pharmazeutische Präparate
Gesellschaft m.b.H. München 8**Frau Sch.**
ist Eisenbahn-
Schaffnerin —

über ihr Haushalt geht weiter. Am Waschtage macht sie es so: Wenn sie von daheim fort ist, läßt sie die Wäsche länger, das heißt gründlicher in Henke weichen. Danach wird die eingeweichte Wäsche gut durchgestampft und dann kurz zum Kochen gebracht. Das längere Einweichen mit Henke löst vielmehr das Schmutz schon vor dem Kochen. So wird die Wäsche geschont, weniger Waschpulver und Kohle gebraucht. Viele berufstätige Frauen wissen sich heute auf diese einfache Weise zu helfen.

Krainische Öl- und Firnisfabrik

Zabret & Co., G. m. b. H. — Freilthof bei Krainburg, Ruf 264

Kauft alle Ölsaaten
oder übernimmt diese
in LohnverarbeitungModernster Großbetrieb
mit bester Ausrüstung**TRIO****SCHUHFABRIK**

GES. M. B. H.

NEUMARKTL, OBERKRAIN

DRAHTANSCHRIFT: TRIO NEUMARKTL / FERNSPRECHER NR. 20

TEXTILBRUNA**Krainburger Textilfabriken G. m. b. H.****KRAINBURG****»INTEX«**TEXTILWERKE HORAK
KOMMANDITGESELLSCHAFT
KRAINBURGSPINNEREI, WEISS- UND
BUNTWARENWEBEREI, FÄR-
BEREI, BLEICHEREI, DRUCKEREI,
RAUHEREI UND APPRETUR